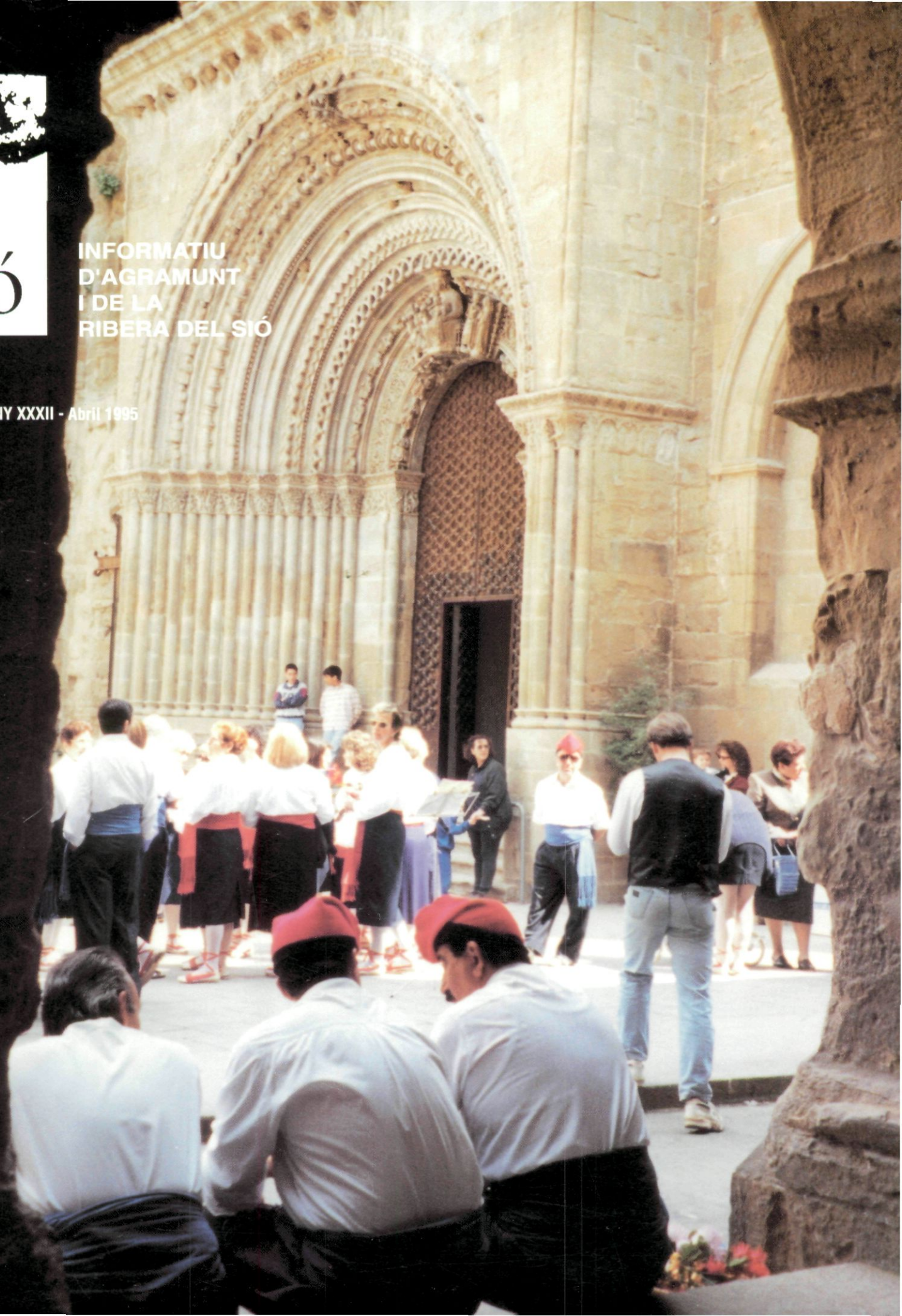

INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ

Núm. 374 - ANY XXXII - Abril 1995

Almanac

ABRIL: Mes de 30 dies, quart del calendari gregorià.

Som en plena Primavera, els dies es van allargant, arriba el bon temps.

El dia 1 el sol surt a les 5h 35m, i es pon a les 6h 16m

El dia 30 el sol surt a les 4h 50m, i es pon a les 6h 47m

El dia 22 el sol entra a la constel·lació d'AQUARI.

L'abril és el mes que la vegetació reviu i s'obren les flors. De tota manera se solen produir les últimes fredorades molt perjudicials per la salut i els conreus.

*El mes d'abril
mata un home i després se'n riu.*

*No és tan dolç l'abril florit,
que no geli alguna nit.*

Les pluges d'aquest mes són molt importants per l'agricultura, i les tronades són de bon averany i favorables a les collites:

*Quan per l'abril trona
la collita és bona.*

*Per l'abril, mullades,
i pel maig, gebrades,
fan les bones anyades.*

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Dia 9: Diumenge de Rams.

Dia 13: Dijous Sant. Una de les festes religioses més respectades fins fa poc al país. A Catalunya era festiu des del 1482, per acord i manament del Consell de Cent de Barcelona, en que fou privat de realitzar cap feina manual i plebea. Ningú treballava, i el que ho feia era molt mal vist. A les nostres comarques, encara avui, hi ha molta gent gran que creuen que escombrar mentre el Santíssim és al Monument, provoca l'aparició de formigues a casa.

Dia 14: Divendres Sant.

Dia 16: Pasqua de Resurrecció, o Pasqua Florida. Avui és dia de Caramelles i es canten corrandes pels carrers dels pobles i les masies:

Per l'amo *A l'amo d'aquesta casa* A les noies *En aquesta santa casa,*
no li voldria cap mal, *voltada de romanís,*
Déu li do salut i vida *hi ha la cara de les noies,*
i els xais grassos al corral. *que és la imatge dels fadrins.*

Dia 17: Dilluns de Pasqua.

Dia 23: Sant Jordi, patró de Catalunya.

Dia 27: La Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya.

EFEMÈRIDES DEL MES:

El mes d'abril de 1938, és abundós en fets luctuosos pel nostre país i per la nostra vila. Recordem-ne dos de significatius que van passar el dia 5:

Derogació de l'Estatut de Catalunya. Després de trencar el front d'Aragó i entrar en territori català les tropes dels militars revoltats; el general Franco, des de Burgos, publica el corresponent decret: "(...) el Estatut de Catalunya, en mala hora concedido por la República, dejó de tener validez en el orden jurídico español, desde el día diecisiete de julio de mil novecientos treinta y seis (...). Importa por consiguiente, restablecer el régimen de derecho público que, de acuerdo con el principio de la unidad de la Patria, devuelva a aquellas provincias el honor de ser gobernadas en pie de igualdad con sus hermanas del resto de España.

Artículo 1. La administración del estado, la provincial y la municipal en las provincias de Lérida, Tarragona, Barcelona y Gerona se regirán por las normas generales aplicables a las demás provincias. (...)".

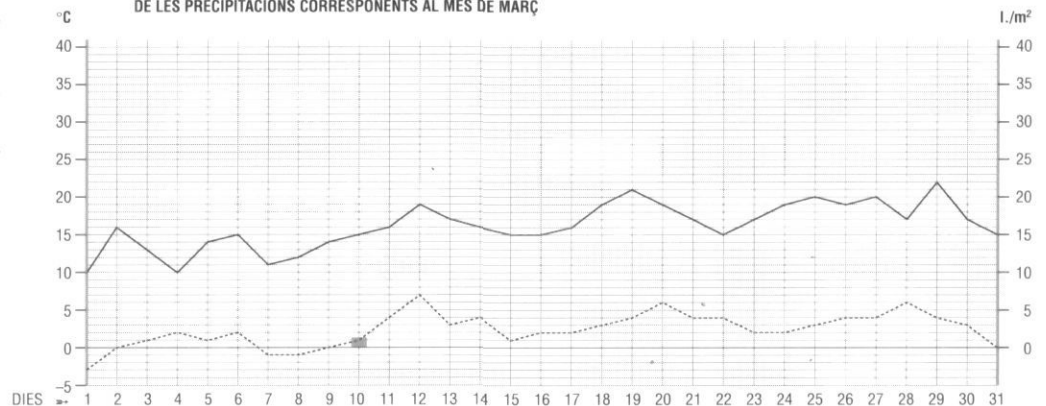
El primer bombardeig d'Agramunt. El dimarts dia 5 d'abril de 1938, als volts de quarts de deu del matí,

Agramunt fou atacat intensament per una esquadreta d'avions nacionals que venien de la banda nord. Les primeres bombes van caure al Sindicat Agrícola. Una segona andanada féu impacte en el sector est de la població. Poc després ja no era possible localitzar les explosions, perquè tota la vila s'havia convertit en una font d'espèctec i en una immensa fumera. La població no estava previnguda i es van comptabilitzar fins a 14 morts.

R. Bernaus

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - - -
Precipitacions: ■

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE MARÇ

Demografia

(Mes de març de 1995)

NAIXEMENTS

Xavier Fitó i Màrquez dia 1

MATRIMONIS

Francesc-Xavier Vila i Verdeny i Roser Escolà i Ribalta dia 25

DEFUNCIONS

Paula Joval i Farré 93 anys, dia 15
Joan Isant i Balasch 87 anys, dia 20
Pere Carulla i Grau 85 anys, dia 23
Joan Pérez i Navarro 74 anys, dia 29

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MARÇ

Dia 4 Inapreciable
Dia 10 1'2 l./m²
TOTAL 1'2 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MARÇ

Màxima del mes 22°, dia 29
Mínima del mes -3°, dia 1
Oscil·lació extrema mensual 25°
Mitja de les màximes 16'161°
Mitja de les mínimes 2'387°
Mitja de les mitjanes 9'274°

L'Observador: Deudat Pont

Núm. 374
Any XXXII
Abril 1995

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farreny, Jordi Martí,
Pere Mora, Lluís Pons, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

la Diputació de Lleida

i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.800 ptes.

A l'estranger: 3.300 ptes.
Número solt: 265 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: Des de fa una colla d'anys les caramelles ens ajuden a festejar l'arribada del bon temps. Enrera queden boires i llargues nits i la natura inicia un nou cicle de vida. La millor manera de celebrar-ho és la presència de la música i els cants pels nostres carrers i places. És clar que quan s'arriba al migdia els peus estan adolorits i les cames comencen a fer figa.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SÍO, han d'estar signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SÍO, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

"En el conjunt de les activitats culturals el conreu de la nostra història hauria d'ocupar un lloc preeminent, perquè, fet i fet, conèixer les pròpies arrels és una bona manera d'afermar la nostra identitat com a poble".

Aquesta cita correspon a l'article que el mes passat signava el col·laborador de SÍO Lluís Pons en la seva secció "Història i anecdotari". Malauradament en el conjunt de les activitats culturals la història ocupa un petit raconet. Excepcionalment i en moments molt determinants el coneixement del nostre passat es situa en un primer pla.

A la nostra vila es va viure un d'aquests moments fa una colla d'anys a rel de les primeres eleccions municipals democràtiques celebrades ara fa justament setze anys. El Consistori sorgit d'aquelles eleccions prioritzà, entre altres temes, la recuperació de la història agramuntina i amb més voluntat que mitjans va endegar un seguit d'iniciatives que, malauradament, no han tingut continuïtat.

Que n'és de lluny aquella imatge d'un grup de gent de diversa condició però units amb una il·lusió comuna, atrafegats carregant sobre un remolc les estàtues, els capitells, les columnes que s'anaven trobant amagades entre la brossa de l'Escorxador Vell. Una imatge que val com a símbol d'un temps concret.

Mai més no s'havien de repetir els actes de barbàrie cultural que representaven aquells capitells coberts de brossa. Durant uns anys es recuperaren molts més vestigis del passat agramuntí, tot bastint una estructura que pretenia ser perdurable perquè la recerca, l'estudi i la divulgació de la nostra història fos un fet normal, estructurat i no depenent únicament i exclusiva de la bona voluntat d'un grupet d'afezionats.

Però amb el temps hem vist que la ventafocs de la cultura ha continuat al peu dels fogons. El príncep de la normalitat que en aquells anys s'albirava ha passat de llarg i s'ha dedicat a festejar a altres, fins a portar-les a l'altar.

Tot aprofitant el rebombori que s'ha fet amb motiu dels papers de Salamanca, voldríem fer una crida a aquells que tenen el poder de decidir perquè es recordin que Agramunt també té un passat per recuperar, investigar i mostrar. Que això es pot fer amb una mínima estructura, sense massa dispendi, amb modèstia però difícilment sense voluntat institucional.

Molt atentament,

Bernat Jofre

Abril 1995

**GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS**

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat
de **SOLUCIONAR** **QUALSEVOL projecte** o **gestió**.

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

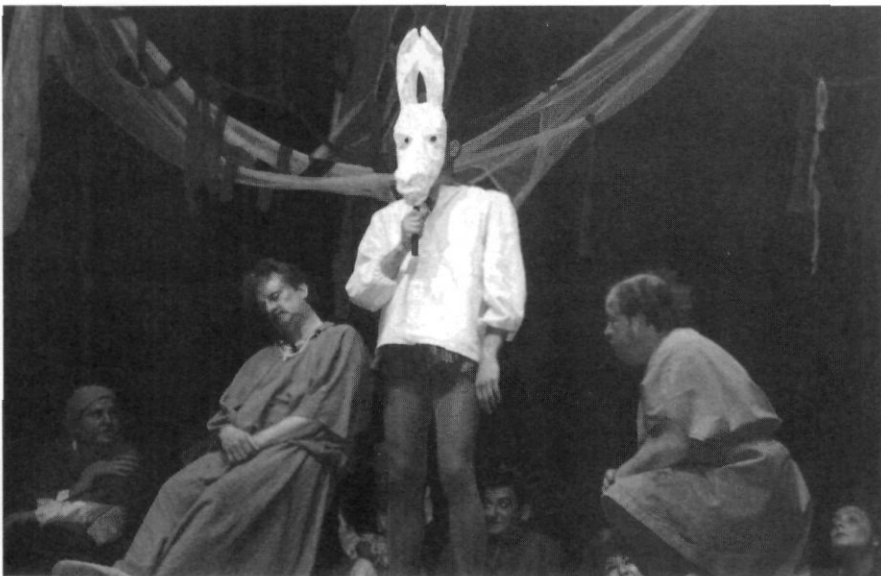
winterthur
seguros

Fets del mes

Text i fotos: Josep Bertran

Components del grup teatral un cop acabada la representació.

Una escena de l'obra.

TEATRE

"L'Encens i la carn", de Feliu Formosa l'obra presentada per la nit teatral de Pasqua.

Aquest muntatge sobre el teatre popular europeu dels segles XV i XVI va ser la segona vegada que es presentava a Agramunt. La primera ocasió es va fer en el marc natural de la plaça de l'Església i pel mateix grup teatral, la Companyia Teatredetics.

Si la resposta del públic en aquella ocasió, Sant Joan del 92, no va ser massa bona, la d'aquest any tampoc fou l'habitual, ni en la representació del dissabte ni la del diumenge. El motiu es ➡

NOUS TRACTORS JOHN DEERE SÈRIES 6000 i 7000

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

deu a la gran quantitat d'agramuntins que aquest any han marxat fora vila a passar els dies de Setmana Santa. Aquesta fugida, especialment per part dels joves, es va notar també en l'ambient general d'aquests dies.

Repartiment: Manel Pedraza, Jaume Brils, Josep M. Roig, Josep M. Martí, Mercè Viladrich, Xavier Burgués, Núria Sorribes, Josep Bertran, Paquito Cifuentes, Marta Figuera, Antonieta

Figuera, Teresa Vilanova, Jaume Vilanova. Actuant com a poble: Amàlia Prados, Imma Guerrero, Sònia Figuera, Núria Gregori i Abel Roig.

Músics: Ricard Bertran, Anna Baltral, Tere Torné i Dolors Ricart.

Realització i muntatge escenogràfic: Jaume Vilanova, Paquito Cifuentes, Josep M. Martí, Xavier Burgués, Nando Solé, Teresa Vilanova, Ramon Lluch i Lluís Bertran.

Lluminotècnia i So: Josep M. Ros, Albert Malet, Josep Castro i Gilbert Bertran.

Creació escènica i màscares: Serafina Balasch i Montse Guerrero.

Perruqueria i Maquillatge: Rosa Domingo, Imma Guerrero i Josefina Figuera.

Direcció Tècnica: Joan Brils i Tonet Miralles.

Direcció i Disseny: Jaume Figuera.

CARAMELLES

Els Aires del Sió tornaren a alegrar la Pasqua agramuntina.

Com és costum des de fa molts anys el grup caramellaire Els Aires del Sió, acompanyats pels músics corresponents i d'un bon grup de recaptadors, varen recórrer places i carrers durant tot el matí del Diumenge de Pasqua. Enguany l'agrupació estrenava director en la persona de Joan Farreny, professor de l'Escola Municipal de Música que substituï Jaume Añé que durant molts anys

Tradicional cantada a la plaça de l'Església.

Els cistells i les ballestes s'enlairaren diverses vegades albalcó de la Casa de la Vila.

en fou el director titular. Amb el nou director participaren com a "responsables musicals" Joana Tolmos i Josep Pedrós.

Com és costum, els caramellaires interpretaren tres peces musicals: la sardana *Cançó d'Amor i de Guerra*, de L. Capdevila i R. Martínez-Valls; el vals *Un cant d'Estiu*, de J. Voltas Viñals i, per últim, l'havanera *Mariner de Terra Endins*, de Josep Bastors.

VISITA I PELEGRINACIÓ

Religioses i alumnes de centres de Cristo Rey de tot l'Estat visitaren Agramunt per conèixer la població nadiua del fundador de l'orde.

Durant els primers dies de la Setmana Santa i especialment el Diumenge de Rams, més de 200 alumnes i religioses de diferents centres d'ensenyament de la Congregació de les Filles de Crist Rei, visitaren la nostra vila per tal de conèixer la població i la casa on va néixer el fundador d'aquest orde, el Pare Josep Gras. Aquest agramuntí, nascut l'any 1834, fundà a Granada l'any 1876 aquesta Congregació dedicada a l'ensenyament de noies actualment amb centres a diversos països d'Amèrica del Sud, Àfrica i a l'Estat Espanyol.

Els grups provenien de Sevilla, Granada, Madrid, La Coruña i el Ferrol i la majoria eren noies que cursen estudis de BUP, COU i universitaris acompanyades de religioses. Algun d'aquests grups arribà el dissabte al vespre, però la majoria ho feren el mateix diumenge al matí. Fins i tot algun no arribà a temps per participar en la benedicció de les palmes. Aquest acte es celebrà excepcionalment a la plaça del Pare Gras amb motiu de l'estada d'aquests grups a casa nostra.

Després de l'ofici religiós l'alcalde de la vila, Josep Huguet, rebé les expedicionàries a la sala de plens de Ca la Vila, que mai no s'havia vist tan concorreguda. Hi

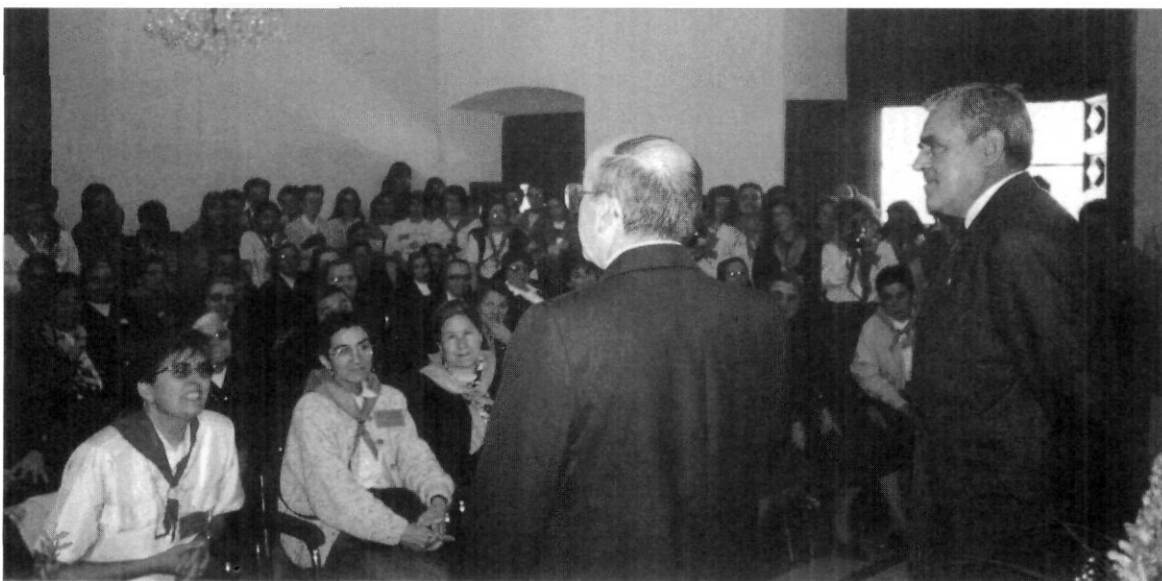

Les palmes es beneïren davant la casa del Pare Gras.

hagué diverses paraules per part del representant municipal i d'una portaveu de les religioses així com un intercanvi d'objectes com a record d'aquesta estada.

Després d'un dinar al Passeig les estudiants i les monges acudiren a un acte en honor del Pare Gras. Totes les participants, que portaven diverses pancartes, desfilaren en processó de la

casa nadiua del Pare Josep Gras fins al Temple Parroquial on davant de la pila baptismal es celebrà aquest acte de recordança del Fundador. Cal esmentar que l'orde de la Congregació de Cristo Rey, que té centres a tot l'Estat menys a Catalunya, prepara la beatificació del Pare Gras que ja ha arribat a Venerable, segons han informat des de la Parròquia.

Els expedicionaris durant la recepció a l'Ajuntament.

CONFIRMACIONS

El Bisbe d'Urgell, Joan Martí i Alanis confirmà el dia 26 de març a 45 joves agramuntins.

Josep Alós Xandre, Montse Antequera
Hernández, Ramon Baltral Barrera, Marta
Batalla Clavé, Melanie Beer, Xavier

Bertran Queralt, M^a del Mar Carulla
Aresté, Ferran Castells López, Joan Cercós
Serra, Albert Corrales Vicens, Mª Carme

De la Vega Martín, Esther Garcia Omedes,
Sònia Gili Bonet, Santi Huguet Salas,
Jordi Inglés Camats, Noemí Lombardo
Fernández, Xavier Llobet Ros, Jordi
Llorens Domingo, Antoni Maciñeira
López, Josep Manuel Marín Ramos,
Elisabet Màrquez Perera, Judit Martí
Castellà, Albert Martín Estrada, Laura
Martín Tella, Iolanda Martínez Farràs,
Josep Mª Martínez Querol, Jordi Oliva
Alfonso, Joan Ramon Oliva Bosch,
Francesc Pellicer Ribera, Joel Pla Roset,
Josep Joan Reyes Manzano, Olga Ribera
Farré, Abel Roig Domingo, Janet Roman
Nogales, Ariadna Rovira Pampalona,
Albert Solé Sanz, Gerard Tolosa Rúbies,
Anna Mª Torné Cortés, Judit Torra
Triquell, Laia Torres Saladrígues, Roger
Verdejo Puig, Ramon Vicens Guixé, Pere
Vidal Baró, Mª Carme Vidal Llorens, Je-
sús Villalba Fernández.

El grup de joves agramuntins, junt amb el Sr. Bisbe, després de rebre la Confirmació.

ELS CASTELLS EN MARXA

El Castell del Montclar vol potenciar les seves activitats i el de les Pallargues s'ha obert permanentment al públic.

Els castells estan de moda i la iniciativa sorgida fa quatre o cinc anys a Montclar i Montsonís està agafant força empenta amb la vinculació de les administracions. Durant els mesos de març i abril s'han celebrat diverses activitats en ambdós castells i s'ha presentat la primera publicació-guia on es dona informació sobre els 22 castells visitables, de forma puntual o permanent, que hi ha en aquests moments arreu de Catalunya.

El dia 8 d'abril tingué lloc un acte oficial i multitudinari per celebrar l'obertura permanent del castell de les

Les autoritats durant l'acte oficial d'obertura.

La capella del castell.

Pallargues propietat de la família Rovira-Majoral. Les primeres autoritats de les comarques de la Segarra i de l'Urgell, representants de la Generalitat, de la Diputació i els alcaldes de la zona estigueren presents en aquest acte que fou força concorregut.

Els visitants pogueren recórrer algunes de les estances del castell, les que han estat restaurades, i conèixer la nova publicació sobre la Ruta dels Castells de Lleida que inclou els de Montclar, Montsonís, Florejacs i les Pallargues i que s'ha batejat amb

l'eslògan d'"Un viatge al passat". En aquesta guia s'informa sobre els accessos a aquestes forteses així com de les característiques més importants.

L'antic castell de les Pallargues apareix ja en un document del 1061. Amb el pas del temps i les vicissituds de la història va anar canviant de propietaris i d'estructures. De la façana actual en destaca l'arc gòtic i a l'interior la majestuosa escalinata, la sala de Capítols i diverses dependències. Cal assenyalar l'escala de cargol que porta fins les masmorres subterrànies; el celler i un sistema de canalons encastats a la pedra per recollir l'aigua pluvial i conduir-la a la cisterna.

LA DEPURADORA

Amb la posada en marxa de la depuradora d'Agramunt, s'ha fet un gran pas per la recuperació ecològica del Sió.

El número del mes de març de la nostra revista dedicava la seva portada a la flamant depuradora d'aigües residuals de la nostra Vila que va ser inaugurada el dia 17 d'aquest mateix mes. Amb la revista pràcticament

tancada no hi hagué temps per fer-ne la crònica ni informar de l'acte inaugural ni de les característiques tècniques.

La inauguració es va fer el divendres 17 amb la presència del conseller de Medi Ambient de la Generalitat, Albert

El conseller i l'alcalde atenen les explicacions del tècnic.

L'aigua, abans i després de ser tractada.

Vilalta, nombrosos convidats i públic en general. Durant tot el cap de setmana les instal·lacions restaren obertes i tots els agramuntins tingueren l'oportunitat de visitar-les. La impressió majoritària va ser molt favorable a la planta que

sorprengué gratament a la majoria de visitants que no s'esperaven aquest tipus d'instal·lacions.

La Junta de Sanejament de la Generalitat ha estat l'organisme responsable de la construcció de la depuradora, materialitzada per l'empresa OCP Construcciones amb una inversió de més de 440 milions de pessetes, inclosos col·lectors, finançades per mitjà del cànon de sanejament que els consumidors paguen a través dels rebuts de l'aigua.

Les aigües residuals de la vila són conduïdes per mitjà d'una xarxa de col·lectors que segueixen el traçat del riu Sió i del canal d'Urgell fins a la depuradora.

Aquests col·lectors tenen una llargària total de 3.385 m dels quals 1.150 s'han construït amb canonada de formigó armat de 40 cm de diàmetre i la resta amb canonada de PVC, formigonada, de diàmetre 45 i 50 cm.

La planta depuradora disposa d'una

estació de bombament, al marge esquerre del riu Sió. La línia d'aigua té un tamisat d'entrada, dos tancs d'aeració que funcionen de manera alternativa i un decantador secundari i aboca l'aigua tractada al riu Sió. Els fangs són enviats a un dipòsit regulador i deshidratats posteriorment amb centrífugues.

El funcionament alternatiu dels tancs d'aeració permet eliminar per via biològica el fòsfor i el nitrogen que conté l'aigua residual.

ELS PAPERS DE SALAMANCA

Els agramuntins també hi tenim papers al Archivo Histórico Nacional Sección Guerra Civil.

SIÓ, després d'algunes investigacions ha tingut accés al contingut del ara popular arxiu de Salamanca, per veure si hi havia alguna cosa d'Agramunt. Doncs sembla que sí que "las Fuerzas Nacionales" també van endur-se diversa documentació "por derecho de conquista" que ha estat guardada durant tots aquests anys i que s'entesten en continuar mantenint en aquesta població castellana.

La documentació agramuntina requisada fa referència a temes de Justícia i Seguretat Interior. La primera correspon al període 1936-38 i consta de 49 documents recollits en el plec número 1 del lligall 212. El seu contingut tracta de temes relacionats amb el Comitè d'Apropiacions, organitzacions polítiques i sindicals; expedients sobre incautacions; reclamacions de béns i altres.

La documentació sobre Seguretat Interior es guarda en la carpeta número 1 del lligall 305 corresponent als anys 1936-37 i fa referència a temes d'administració local com constitució, composició i reorganització d'ajuntaments, segons consta en l'inventari que del contingut de l'Arxiu de Salamanca en va fer la Generalitat.

Vista de Ca la Vila durant l'època republicana.

BOMBERS VOLUNTARIS AGRAMUNT I COMARCA

Als Bombers Voluntaris d'Agramunt i Comarca els complau de fer-vos conèixedors de la gran satisfacció que com a membres d'aquest Parc tenim, des del dia vuit de març de mil nou-cents noranta-cinc.

El nostre benvolgut company Sr. ANTONI PONS I GUERRÍN fou homenatjat i condecorat per l'Il·lm. Sr. Xavier Pomés i Abellana, Conseller de Governació de la Generalitat de Catalunya, per la seva gran tenacitat, treball i constància com a membre del Cos de Bombers Voluntaris de Catalunya.

És un orgull per a tots nosaltres tenir persones com ell amb aquesta dedicació tan altruista i tan discreta, és d'aquells que "poc soroll i molta feina" i ben feta. Un gran exemple per a tots. Per molts anys i felicitats Antoni!

SERVEIS 10

SERVEIS IMMOBILIARIS

ZURICH ASSEGURANCES

HOGAR-MULTI RISC
COMERÇ - VIDA
AUTO - IMMOBLES

COMPRA - VENDA
LLOGUER DE PISOS
ADMINISTRACIÓ COMUNITATS

SALOU

PRÒXIMA OBERTURA PORT-AVENTURA
LLOGUEM APARTAMENTS SALOU CAP DE SETMANA
I SETMANA COMPLETA

VENDES

PIS TOTALMENT MOBLAT PÀRQUING I TRASTER
CASA SEGONA MÀ, CTRA. DE CERVERA
PIS CTRA. CERVERA 110 M², AMB PÀRQUING
CASES UNIFAMILIARS SECTOR CLOS
PARCEL·LA AL POLÍGON DE 700 M² (BON PREU)
APARTAMENTS A BOÍ-TAÜLL
RAVAL DE PUIGVERD, PATI PER EDIFICAR

LLOGUERS

PIS CARRER ÀNGEL GUIMERÀ 2n PIS
PIS MOBLAT TOTALMENT
PIS AVGDA. JAUME MESTRES, AMB CALEFACCIÓ

LOCALS COMERCIALS

LOCAL PLAÇA ESGLÉSIA 60 M²
LOCAL AVGDA. JAUME MESTRES
LOCAL 160 M², ÀNGEL GUIMERÀ, TOTALMENT EQUIPAT,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT, SANITARIS, LLUM

SOLARS

OPORTUNITAT ÚNICA FACILITATS DE PAGAMENT
PARCEL·LES DE 300, 400, 500, 600 M²

C/. ÀNGEL GUIMERÀ, 10
TEL. i FAX 392324 - AGRAMUNT

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

Marbres
Vilalta

Carrer Clos, 24
Tel. 39 11 83

25310 AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Notícies de la Coral

CONCERT DE PASQUA

Un cop més la Coral d'Avui i la Infantil Bon Cant ens ofereixen el seu tradicional Concert de Pasqua al temple de Santa Maria d'Agramunt el diumenge 23 d'abril a la una del migdia.

28a TROBADA DE CORALS INFANTILS

Els grups mitjà i gran de la Coral Bon Cant tenen previst de desplaçar-se a Tarragona el dissabte 6 de maig per participar en la **28a TROBADA DE CORALS INFANTILS DE CATALUNYA**.

El Secretariat de Corals Infantils de Catalunya (SCIC) ha proposat per aquest any un nou model de trobada a experimentar, la trobada-taller.

La idea va sorgir de la necessitat de crear un model interessant per a tots els tipus de cor que conviuen en el SCIC. Es van plantejar tres tallers per als grups grans i dos per als mitjans, de diferents nivells i estils. Cada coral havia de triar el taller més apropiat per al seu grup i participaran en una de les dotze trobades que es faran repartides arreu del territori català. Aquest model permet un treball concret

d'unes cançons adequades a la coral.

16è JUGUEM CANTANT

El diumenge 7 de maig serà el grup petit de la Coral Bon Cant qui es desplaçarà a Cervera per participar en el seu aplec, el **JUGUEM CANTANT**.

L'edició d'enguany presenta uns canvis en relació al aplec anteriors. Després de l'assaig que es fa al matí, a la una del migdia es farà el concert que s'acostumava a fer a la tarda i a dos quarts de cinc de la tarda, l'espectacle infantil.

APLEC DE ZONA

Continuant parlant d'aplec, la Coral d'Avui també té el seu aplec en el mes de maig, concretament el diumenge 21 que es desplaçarà a Solsona per participar en el **16è APLEC CORAL ZONA NORD DE LLEIDA**.

L'aplec d'enguany serà una trobada-taller. Cada coral (o els cantaires per cordes) serà agrupada en un dels 2 o 3 tallers que es pretenen fer i treballaran dues cançons desconegudes per al cantaire, una d'elles serà comuna en tots els tallers. El treball desenvolupat en aquests tallers es donarà a conèixer en el concert que es farà a la tarda on, a més a més, cada coral interpretarà dues cançons individualment.

J. Pijuan

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

OFICINA COMARCAL DE CONSUM I TURISME

QUI POT SER CONSUMIDOR?

Tota persona que en un moment donat compra un producte o fa ús d'un servei públic o privat.

QUAN ENS CONVERTIM EN CONSUMIDORS?

En molts moments de la nostra vida. No només quan anem a una botiga a comprar, sinó quan anem a prendre unes "tapes", quan agafem un mitjà de transport, quan estem ingressats en un hospital.

PER QUÈ ÉS IMPORTANT ACTUAR COM A CONSUMIDORS RESPONSABLES?

La resposta està en el gran desequilibri que existeix entre la indústria i el comerç, per un costat, i els consumidors, quan comprem o utilitzem serveis, per l'altre. Sembla evident que la indústria i el comerç disposen de molts més mitjans per desequilibrar aquesta situació, i és per això que cal que tots els ciutadans prenguem consciència dels nostres drets com a consumidors i desenvolupem unes actituds més crítiques envers el fet constant de consumir.

QUAN CAL QUE EXERCIM ELS NOSTRES DRETS COM A CONSUMIDORS?

Cada dia. Per tant, no hem de deixar passar els petits "fraus" que puguin tenir lloc en les compres diàries, i si ens sentim estafats, reclamar. És d'aquesta manera com podrem racionalitzar la qualitat del nostre consum, i per tant la nostra qualitat de vida.

Per a qualsevol tema relacionat amb el consum, podeu dirigir-vos a l'Oficina Comarcal de Consum i Turisme, al c. Agoders, 16. Tel. 50 08 83. TÀRREGA.

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:
Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

**Establiments
E. S. A.**

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2on pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 39 21 25

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MASSIMO PACITTI

DECORACIONS

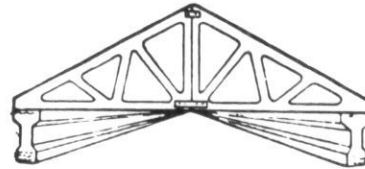
- Pintura industrial i decorativa.
- Especialitat estucs italians.

(Demani pressupost
sense compromís)

C/. Institut, 30, 1er, 2a
Tel. 39 24 40
Fax 39 01 15

25310 **AGRAMUNT**
(Lleida)

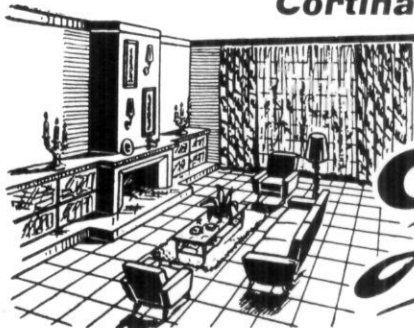
PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 **AGRAMUNT**

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

Història i anecdotari

De Parades i Mercats

En el número de SIÓ del mes de febrer s'informava que en la reunió de la "Unió de Botiguers i Industrials" de la nostra vila, es féu el suggeriment de limitar el nombre de parades els dies de mercat.

Sobre aquestes opinions, que ens imaginem minoritàries, es podrien fer molts comentaris, però en aquesta secció només acostumem a parlar d'història i, per tant, ens limitarem a esmentar un parell de fets pretèrits relacionats amb aquest tema.

Fa poc més d'un segle, concretament en la sessió del dia 31 de gener de 1892, l'Ajuntament agramuntí va estudiar una instància *firmada por varios vecinos en la que suplican se traslade a la calle de Sió y parte de la Plaza, el mercado de verduras, frutas y sus similares.*

El que aleshores anomenaven carrer de la Plaça, és el primer tram de l'actual carrer de Sió, des de Ca la Vila fins al carrer del Call.

Es difícil formar-se una idea del que es pretenia amb el canvi, perquè no consta qui eren els sol·licitants, ni on habitualment feien parada els verdures, ni l'objectiu que es pretenia amb el trasllat.

Probablement les esmentades parades es situaven a la plaça de l'Església, perquè al carrer de Sant Joan hi havia el Reng de l'aviram, conills i ous. Posats a suposar podem pensar que es volia descongestionar la Plaça, o que es volia donar vida al carrer de Sió, tradicionalment orfe de parades els dies de mercat. Aneu a saber!

Però és evident que el tema apassionava perquè els nostres prohoms, després de *larga y detenida discusión*, acordaren resoldre la qüestió en votació secreta, el resultat de la qual fou de cinc vots en contra de la petició i tres a favor de la mateixa.

Aquell any l'alcalde era Magí Brufau i Morera i els regidors que intervingueren en la sessió foren Ramon Folguera i Vila, Delfí Reñé i Viladot, Ramon Palou,

La Plaça sempre ha estat un indret de mercat.

Francesc Bonet i Bragat, Josep Puncernau, Joan Romeu i Anton Benet.

Uns anys més tard, en la sessió del dia 9 de juny de 1903, els comerciants de roba de la població van demanar que, els dies de mercat, als venedors forasters d'aquest article, els traiguessin de la Plaça de l'Església, perquè els agramuntins del ram es sentien *lastimados en sus intereses.*

L'Ajuntament, aquesta vegada per unanimitat, va decidir traslladar provisionalment aquelles parades a la Plaça conocida por *Lamball*, sita en la calle del Castillo, fins a veure els resultats de la mesura.

La unanimitat fou fàcil d'aconseguir perquè en aquella sessió, dels deu membres de l'Ajuntament, només hi eren presents l'alcalde Lluís Civit de Motes i els regidors Gaspar Cardona i París, Francesc Soler i Figuerola i Josep Vilalta i Aremengol.

Resulta, però, que quinze dies més tard, el dia 23 del mateix mes, en una instància subscrita *por varios comerciantes e industriales de esta villa*, es demanava que els venedors de roba poguessin tornar a la Plaça. Aquell dia

a la sessió eren més colla, perquè als regidors de l'altra reunió s'hi van afegir el Francesc Casades i Carulla i el Jaume Mestres i Folguera.

De totes maneres dóna la impressió que tots plegats estaven ben avinguts, perquè també de comú acord van decidir deixar l'assumpte a mans de l'alcalde *para que éste perpetrado de los resultados que de la medida preventiva tomada en sesión de nueve del actual se obtengan, resuelve por ante sí lo que estime más conveniente.*

Mirant les cosa fredament, a noranta anys i escaig de distància, sempre ens queda el dubte de si ho van deixar a mans de l'alcalde perquè li tenien molta confiança o bé perquè, com diem vulgarment, li van encarregar "el mort" per treure's ells responsabilitats. També sembla evident que la solidaritat entre els comerciants agramuntins no era excessiva.

A les actes municipals no es parla més d'aquest tema i, per tant, ignorem si va durar gaire el "desterro" a la plaça de l'Amball dels venedors ambulants de roba.

Lluís Pons i Serra

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

**MECÀNICA, ELECTRICITAT
XAPA i PINTURA, AMB LA MÉS
AVANÇADA TECNOLOGIA**

SERVEI OFICIAL

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT

Reddis

**ASSEGURANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

Gabriel Balcells i Xuriach

Del tros a l'administració

Gabriel Balcells, pagès de professió, des de ben jove ha mantingut una gran activitat en el món sindical agrari i en la política. Membre d'Unió de Pagesos des de la seva formació, és militant de Convergència Democràtica de Catalunya i els darrers vuit anys ha estat regidor del nostre Ajuntament

El conseller Francesc X. Marimon –amb el qual manté una estreta amistat des de fa temps– el va nomenar nou delegat territorial del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat a Lleida. La possessió oficial d'aquest càrrec va tenir lloc el passat dia 3 d'abril.

Uns dies abans hi vàrem mantenir aquesta conversa, juntament amb el company de redacció Joan Puig, en la qual hem anat desgranant a bastament tots aquests temes i d'altres estrictament més personals.

El Gabriel està casat amb Mª Àngels Nadal, de Tàrrrega, i tenen dues filles: la Mireia de 20 anys i la Montserrat de 16.

– Fes-nos un breu repàs de les teves dades biogràfiques.

– Vaig néixer a Tàrrrega el dia 21 de setembre de 1948. El meu pare va ser mestre nacional de Vilagrassa durant més de quaranta anys. Fins a la guerra civil va viure a aquesta població on tenia assignada una vivenda, la qual va ser dinamitada durant la guerra potser pel fet d'estar ubicada al peu de la carretera. Un cop acabada la contesa, i amb la casa derruïda, va decidir anar a viure a Tàrrrega, la qual cosa va propiciar que dos dels quatre germans nasquéssim allí.

– I els estudis, on els vas cursar?

– La primària la vaig fer amb el pare a Vilagrassa. Després vaig anar als Escolapis a Tàrrrega, més tard vaig estar intern als Escolapis d'Igualada, també vaig estar un any a Barcelona i finalment al que llavors en deien Escola de Capataços Agrícoles de Mollerussa, on vaig cursar una Formació Professional Accelerada, especialitzada en fruticultura.

– Un cop acabats els estudis, et vas

posar a treballar?

– Sí, juntament amb un altre dels meus germans vam començar a fer de pagesos a la terra que tenim a Almenara.

– Com és que havent estudiat i essent

fill de mestre, decideixes fer de pagès?

– A la nostra família el pagès va ser l'avi, el qual va morir quan el pare tenia tan sols cinc anys. Llavors les terres les van conrear masovers, i el meu pare va estudiar Magisteri i Belles Arts a Barcelona. O sia que es pot dir que tant el meu germà com jo mateix som una generació retornada a l'agricultura.

Posteriorment, com que la pagesia no ha anat massa bé, el meu germà va marxar –actualment és el gerent de "Fruit Urgell", de Castellserà–, i jo vaig continuar sol fent de pagès a Almenara, i fins ara.

– El lloc habitual de residència havia estat Almenara, fins que fa poc vàreu anar a viure a Tàrrrega, no?

– Sí, quan ens vam casar ens vàrem fer una casa a Almenara, al lloc on fins llavors havia estat l'era. Donat que la Mª Àngels treballa a Tàrrrega, les nostres filles han estudiat sempre allí ja que era molt més còmode per tots. Això va anar molt bé fins que van començar a fer activitats extraescolars, la qual cosa comportava que la meua esposa arribés cada vegada més tard a casa. També, com és lògic, les noies havien contret

Gabriel Balcells durant l'acte de presa de possessió del nou càrrec.

Conreant la terra. Al fons hom pot apreciar la silueta del Pilar d'Almenara.

les amistats al lloc d'estudi i quan volien sortir de nit, nosaltres havíem de fer de "taxistes" moltes vegades a hores intempestives. Llavors vam decidir comprar un pis a Tàrrrega, on vivim actualment i ara sóc jo, des de fa uns tres anys, qui es desplaça a Almenara.

– Tornant a la pagesia, tu has format part del sindicat Unió de Pagesos. Ho has estat des de la seva formació?

– Pràcticament sí. No vaig ser a l'acte fundacional, però ja vaig assistir al congrés que es va fer a l'Esplugu a mitjans dels anys setanta. S'ha de dir, però, que abans ja havia pres part en activitats clandestines en diferents grups.

– Què o qui hi va influir?

– Se'ns dubte l'ambient familiar. A casa s'ha respirat, de sempre, un ambient nacionalista, amb un sentiment antifeixista i opositor al règim fran-

quista. De ben jove vaig començar a llegir en català amb el "Patufet".

El meu pare en tenia, desada a l'armari, una col·lecció d'abans de la guerra, i quan me'n deixava llegir algun, per a mi era com un premi.

El fet que un altre dels meus germans hagués estudiat també als Escolapis –el qual actualment n'és el general, a Barcelona–, on també es respirava un ambient pro-català, són vivències que et marquen i et porten en una direcció determinada.

– Políticament també?

– Penso que sí. Jo vaig començar les meves activitats, encara que no de militància activa, amb el Reagrupament. Era proper a molta d'aquesta gent, i si no s'hagués mort en Pallach segurament hauria continuat aquesta línia diguem-ne de socialisme humanitari o bé socialisme no comunista.

– Com a membre d'U.P., en quines activitats vas prendre part?

– Dintre d'Unió de Pagesos vaig ser de la Comissió Permanent. Vaig ser també delegat a Madrid a la C.O.A.G.

Activament he pres part en totes les tractorades. He participat pràcticament a tots els congressos. Durant els pactes de la Moncloa, tota la Permanent de la C.O.A.G. vam fer una "sentada" davant el Palau de la Moncloa, la qual cosa ens va portar a la presó. D'aquest fet en tinc un record molt viu, ja que en entrar a la "Dirección General de Seguridad de la Puerta del Sol" em va venir a l'esment la imatge del president Companys, el qual havia estat tancat al mateix lloc on ens portaven a nosaltres. És una cosa que no oblidaré mai.

En un altre aspecte, he estat defensant els colons de Montagut a la "primera línia de foc", ja que penso que moralment aquella gent tenia tota la raó. Tot aquest activisme més fort es va desenvolupar entre els anys 1976-79. Darrerament em vaig presentar a les primeres Eleccions Sindicals Agràries, essent el cinquè de la llista per U.P. Tot i que vaig sortir elegit ho he hagut de deixar per incompatibilitat amb el nou nomenament com a delegat del D.A.R.P. a Lleida.

Una imatge retrospectiva del Gabriel i de la Mre Angels esplaçant-se amb la música.

– Continuant amb el tema de la pagesia, ens podries donar la teva opinió dels avantatges i inconvenients que ha suposat l'entrada a la C.E.E. per l'agricultura catalana en general i l'agramuntina en particular?

– Això s'hauria de matitzar molt bé. Ho dic perquè el que en principi pot semblar un inconvenient, a la llarga pot ser avantatjós o a l'inversa. De fet el problema més greu que avui dia tenim els pagesos és que no hi ha perspectiva de futur, ni bona ni dolenta. Per què? Doncs perquè estem sotmesos a tota una sèrie de decisions polítiques que es prenen a nivell internacional. Malgrat tot, penso que l'entrada al Mercat Comú serà una qüestió bona per la pagesia, d'això no en tinc absolutament cap dubte. El que no podem fer en aquests moments de decisions importants, és quedar-nos aïllats de la resta del món, com per exemple passa a Albània.

– Però totes aquestes qüestions són difícils d'entendre per la majoria de pagesos.

– No és estrany. S'ha de tenir en compte que la política duta a terme per entrar a la C.E.E. no va ser la més correcta. Penseu que el període d'adaptació que s'ha hagut de fer aquí ha estat el més curt de tots.

Després també hi ha la política preferencial que la Unió Europea fa a països tercers, per problemes diguem-ne socio-polítics. És el cas, per exemple, del Marroc, Tunísia... que per frenar l'emigració els incentiven el sector primari, en aquest cas l'agricultura i la ramaderia, i això comporta una "competència deslleial".

Totes aquestes qüestions, si es van sumant, et porten a una situació difícil de pair.

– Tu creus, com a president de la cinquena col·lectivitat expectant del canal Segarra-Garrigues, que les solucions de futur passen per la construcció d'aquest canal?

– Crec que és vital. Fins fa pocs dies –en què vaig presentar la dimissió també per incompatibilitat amb el nou càrrec–, vaig ser president de la cinquena col·lectivitat que és la més gran; o sia

Inauguració de les obres de rehabilitació de la capella d'Almenara.

que aquí és al lloc on afectaria més quant al nombre d'hectàrees regades.

La construcció del canal ens portaria, inevitablement, a la concentració parcel·lària per aprofitar al màxim el sistema de reg. Per exemple al canal Algerri-Balaguer ja s'ha començat a fer.

– Això pot comportar la desaparició del petit pagès?

– No necessàriament. El que sí que s'ha de tenir molt clar és que en un futur pròxim els pagesos hauran de tenir una dedicació plena a la terra, o sia que n'hauran de viure. Llavors els petits propietaris, si volen conservar la seva propietat, l'hauran de deixar com si fos una mena d'accions a mans dels autèntics professionals que són els que cotitzaran com a tals i els únics que podran optar, per exemple, a les subvencions que es puguin atorgar.

– La construcció del canal, però, es viu amb un cert escepticisme, no?

– En certa manera és normal. Penseu que la mitjana d'edat dels pagesos actuals és molt elevada. La majoria es jubilaran d'aquí a vuit, deu o quinze anys i en principi la seva actitud és la de no complicar-se la vida. Però jo els diria que el que puguin fer ara s'ho prenguin com una inversió, ja que el valor actual

de la terra es veurà incrementat enormement quan arribi el moment de la seva jubilació.

– Però no serà una inversió molt elevada?

– No hi haurà cap administració que hipotequi els pagesos de sis comarques que ha de regar el canal Segarra-Garrigues. A més hem de tenir en compte que el sistema de reg serà per pressió, la qual cosa comportarà un gran estalvi d'aigua i que aquesta arribi en iguals condicions a tota la parcel·la.

Us puc dir, per pròpia experiència, que no és pas el mateix regar amb el sistema de gota a gota que regar per inundació com es fa ara. Jo tinc una finca al terme de la Fuliola que, tot i sent de reg, hi havia gairebé la meitat de la superfície on tant els arbres com la fruita quedaven petits. Llavors vaig decidir instal·lar el reg localitzat i actualment la qualitat de la fruita és exactament tota igual; amb això vull dir que he convertit una terra de tercera o quarta categoria en una altra de primera.

Per altra banda, no és qüestió ara d'analitzar els costos que comportaria posar el sistema de reg amb la construcció del canal; jo estic convençut que serà molt per sota del que val en ➤

realitat i a més amb un finançament a llarg termini.

Ens hem de mentalitzar que l'aigua és riquesa, i ho és per tot el país. Aquí a Agramunt, hi ha hagut indústries que han estat reticents a l'hora d'instal·lar-s'hi, perquè no tenien l'aigua assegurada per tot l'any.

Amb l'aigua es pot dir que s'engreixa la màquina tant per l'agricultura, com per la indústria, el comerç, el turisme... Si no n'hi ha, és el raquitisme.

– Tornant a la vessant política, quan comences a militar a Convergència?

– L'any 1979 em vaig presentar com a independent a les Eleccions Generals al Parlament per CiU, on ocupava el tercer lloc darrera de la malaguanyada Maria Rúbies i Duran i Lleida. Però no va ser fins l'any 80 quan em vaig afiliar al partit de Convergència Democràtica de Catalunya. Des de llavors he estat membre de la Sectorial d'Agricultura i he participat també a tots els congressos.

– Abans has comentat que hauries de deixar el càrrec electe dins el sindicat d'U.P. per ocupar la delegació de Lleida. Això vol dir que són incompatibles el sindicalisme i l'administració?

– No, ni molt menys. És interessant que això quedi clar perquè molta gent ho té confús i es pensa que una cosa va

en detriment de l'altra, quan penso que són totalment complementàries.

De fet és el que he estat fent fins ara, a un altre nivell, és clar. La qüestió és saber posar-te al lloc que et correspon en cada moment. Jo quan sóc al sindicat vaig a defensar els interessos com a pagès, ja sigui de gestoria, assessorament jurídic, tècnic, etc. i quan penso com a polític m'ho he de mirar des d'un concepte més global, que és com correspon prendre les decisions polítiques, intentant repartir o afavorir equitativament tots els sectors.

Si això s'entengués bé se solucionarien molts dels problemes que, en general, hi ha entre l'administració i els sindicats, ja que sóc del parer que manca diàleg perquè molts dels assumptes que es debateixen no deriven en conflicte.

– Els darrers vuit anys has estat regidor del nostre Ajuntament. Com va anar que t'hi presentessis?

– M'hi vaig presentar perquè m'ho va demanar l'Huguet. Amb ell tenia una bona relació des de feia temps i una bona sintonia a nivell polític. Val a dir, però, que en principi vaig ser un pèl reticent a acceptar donat que llavors ja estava treballant en diverses activitats. També era alcalde de barri d'Almenara, càrrec que vaig ocupar durant vuit anys.

– Quina regidoria vas tenir la primera legislatura?

– Durant els primers quatre anys em vaig fer càrrec de les regidories d'Hisenda, d'Agricultura i de relació amb els agregats. La regidoria d'Hisenda va ser una tasca molt dura, si bé tècnicament no era jo qui feia els números. Per sort vam coincidir amb la vinguda del llavors nou secretari, Manel Civís, que per a mi és una gran persona i un professional molt vàlid. Amb ell anàvem fent el seguiment del tema econòmic, i no voldria pecar de petulant en dir que durant aquests anys s'ha fet una gestió molt bona.

Últimament és cert que s'ha complicat, però no per problemes interns sinó que ha estat un tema generalitzat i és que no arriben diners. La subvenció que abans es rebia amb tres o quatre mesos, ara passa un any o bé un any i mig. Això ha comportat haver de fer una pòlissa de crèdit amb la qual s'han de cobrir uns interessos que, altrament, s'haguessin pogut invertir directament al municipi. Amb tot, però, poques vegades s'ha passat de la meitat del límit permès d'endeutament, que és un 25% del pressupost.

– A la segona legislatura vas canviar de regidoria?

– Sí. Llavors vaig entrar a formar part del Consell Comarcal de l'Urgell com a vice-president, amb la qual cosa m'havia d'alliberar de la regidoria que comportava més feina i dedicació com era la d'Hisenda. Així ho vaig comunicar a l'alcalde i ho va entendre perfectament. Aleshores, i en compensació, li vaig proposar la possibilitat de crear la regidoria de Medi Ambient, donat que sóc una persona molt sensibilitzada en aquest tema. I així va ser. A més, és clar, de continuar amb la d'Agricultura i de relació amb els agregats.

– De les activitats dutes a terme com a regidor de Medi Ambient, quines en destacaries?

– S'han fet dues campanyes d'educació medioambiental. Això es va fer pensant amb els més petits, ja que és molt important conscienciar-los d'aquests temes. La nostra intenció

Saludant el President de la Generalitat en el decurs d'una visita a Almenara.

Lliurament de premis del XIIIè Certamen Literari de Sant Jordi. Abril 1990.

hauria estat fer-ne una cada any, però no va poder ser per manca de pressupost. Paral·lelament a aquestes campanyes s'ha iniciat la forestació de la serra d'Almenara, que va culminar amb el Dia de l'arbre. Aquesta festa, tot i que no deixa d'ésser un acte simbòlic, també té un caire didàctic, com he dit abans, pels més menuts.

També vam endegar l'experiment, junt amb el Grup Consist, de la recollida de tetra briks, la qual ha tingut força participació. Fins fa poc a Catalunya, que jo sàpiga, només es feia aquí. L'altre dia vaig llegir a l'AVUI que es posaria en marxa a Sabadell, i ho deien com si fos una primícia. No sabien que aquí a Agramunt ja s'estava fent.

Bé, això seria potser, a grans trets, el més destacable del que s'ha realitzat fins ara.

- Quina valoració global fas del teu pas per l'Ajuntament agramuntí?

- Acabo amb un sentiment una mica contradictori. Per una banda reconec que he estat molt bé amb els companys regidors, però acabaré aquests vuit anys amb la recança de no haver pogut fer tot allò que hauria volgut fer. Se'ns dubte hi ha influït la meva situació personal de no viure a la vila. Si hagués viscut aquí m'hi hauria pogut dedicar

molt més. M'hauria estat més fàcil contactar amb la gent, aprofitar estones perdudes per anar a l'ajuntament, etc. M'ha quedat, repeteixo, el sentiment que quantitativament no he fet el hagués pogut fer. I dic quantitativament, perquè qualitativament no sóc jo qui ho ha de dir, és clar.

També voldria dir que he tingut la sort d'estar al costat d'un alcalde com

l'Huguet. Dubto molt que hi hagi una altra persona que, a més d'estimar-se el poble, tingui més capacitat de treball i honradesa que la seva. I ho dic amb tota rotunditat perquè m'ha vagat de conèixer-lo. És veritat que, com tots, té els seus defectes, la seva idiosincràcia i la seva manera de fer; jo mateix he tingut discrepàncies amb ell i segurament hi ha hagut coses que les hauria fet diferents, però el còmput total li és absolutament positiu. I tinc un interès especial que en quedi constància, no per tirar-li flors ni perquè s'acostin les eleccions, sinó perquè crec que és de justícia fer-ho després dels atacs fora de lloc que ha hagut d'aguantar. És cert que és una persona pública i ha d'assumir les crítiques, el que passa és que n'hi ha hagut que han anat a fer mal personalment, i això no s'ho mereixia en absolut.

- Com a vice-president del Consell Comarcal, creus que són vàlides les seves funcions?

- No tan sols crec que són vàlides sinó totalment necessàries. El que sí que està clar és que se'ls hauria d'atorgar més competències i al mateix temps, és clar, més pressupost del que tenen actualment. Penseu que en aquests moments gran part dels diners que

Clausura de les primeres Jornades Medioambientals, amb la presència del meteoròleg de TV3 Alfred Rodríguez Picó. Casal Agramuntí, gener de 1993.

Amb la seva esposa d'excursió al Puigsacalm, el passat mes de febrer.

reben els Consells Comarcals són amb caràcter finalista, ho sia que tan sols fan de mitjancers. Això comporta un marge d'operativitat baixíssim.

Amb els Consells Comarcals tinc unes idees bastant "revolucionàries", i ho dic així perquè hi ha molts alcaldes que no són del meu parer i ho veuen d'una altra manera. No obstant, jo crec que els Consells haurien de mancomunar la majoria de serveis municipals, com per exemple s'està fent amb la recollida d'escombraries. Ja sé que molts pensen que amb això la seva població perdria pes específic enfront de la que en fos la capital de comarca, però aquest és un preu que s'ha de pagar per arribar a poder millorar al màxim tots aquests serveis. Actualment hi ha una sèrie de prestacions que ja funcionen així, sobretot en pobles més petits. Aquests pobles els resulta més pagar uns tècnics del Consell, en un moment determinat, que no pas mantenir-ne uns de propis.

– Què representa per a tu el nou càrrec de delegat del D.A.R.P. a Lleida?

– La delegació de Lleida és la de més pes específic de Catalunya, i no hi ha dubte que ser-ne el seu representant és un gran repte. Penseu que hauré d'estar al davant d'un col·lectiu de 160 persones molt qualificades: funcionaris que

són enginyers agrònoms, veterinaris, etc. i jo no deixo de ser un "pagès". Això, d'entrada, imposa una mica. L'altre dia, en una trobada conjunta, ja els vaig manifestar que no hi anava a manar, sinó més aviat a aprendre; ara, és clar, les decisions les hauré de prendre jo, ja que serà la feina política que em correspon, en el bon sentit de la paraula.

De fet, el conseller Marimon –amb el

qual m'uneix una bona amistat des de fa temps–, en proposar-me el càrrec em va manifestar que necessitava un home que s'ajustava a les meves característiques, ho sia que a més de ser pagès conegués els vessants polític i sindicalista. Això és el que em va fer decidir.

– Hi ha unes prioritats d'actuació?

– En principi és lògic que hauré de seguir la política que marqui el propi conseller, no en va jo seré el seu delegat.

Amb tot, però, n'hi ha de tan evidents que ens hi haurem de posar ràpidament: canal Segarra-Garrigues, acabament de l'Algerrí-Balaguer, la concentració parcel·lària...

Una altra de les coses que hem de tenir clares els pagesos catalans és que ens falta competitivitat. Hem de competir amb agricultors europeus que ens porten bastants anys d'avantatge i això ens obliga a anar més de pressa per posar-nos al dia.

– Dos dels teus grans hobbies són l'excursionisme i l'arqueologia. Fes-nos-en cinc cèntims.

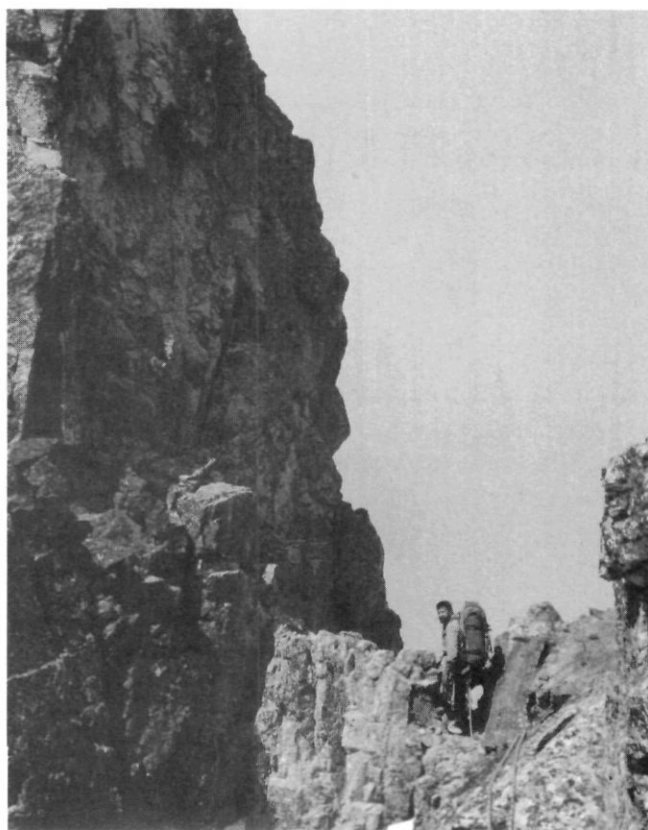
– Doncs mireu, sóc un gran amant de la muntanya. Faig escalada, excursions, acampades, etc. A principis dels anys vuitanta, juntament amb tres o quatre companys més vam fundar l'Agrupació Excursionista de l'Urgell. Aquesta

Una simpàtica imatge de les seves filles.

Ivernal al cim del Cotiella.

El Gabriel en una escalada a les Crestes del Diable Balaitus.

Agrupació es va formar tenint un concepte obert, d'acceptar tothom qui en vulgués formar part; tant és així que al principi fèiem les reunions rotatives per les diferents poblacions on hi hagués gent interessada. Finalment, però, molts se'n van cansar i això ja no tenia raó de ser. Llavors l'Ajuntament de Tàrraga ens va cedir un local desinteressadament, i allí estem encara avui.

Quant a l'arqueologia, és un tema que m'ha agradat sempre. Segur que em ve d'herència, ja que el meu pare hi estava molt aficionat. Recordo que de petit ja em portava a veure diferents restes arqueològiques.

Almenara és un reducte amb moltes d'aquestes restes. Tot llaurant, jo mateix, encara em surten destrals i trossos de ceràmica. També hi ha la Necròpolis d'Almenara datada del segle VII-VIII a.C. Vaig participar amb el Dr. Maluquer a les excavacions que s'hi van fer i ara estem parlant amb el propietari del terreny per tal de salvaguardar-la.

D'aquestes excavacions en van sortir, com a peces més importants, dues

Junt amb una colla d'amics fou qui va obrir la primera via a la Roca dels Arcs, a Vilanova de Meià, l'any 1974. Aquí el veiem repetint l'escalada vint anys després.

tenalles. Una havia estat exposada aquí a Agramunt, si bé ara és al Museu Comarcal, i l'altra la guardo a Almenara per cedir-la definitivament a Agramunt quan es trobi un local més ben acondiciat del que hi ha ara.

Aquí el que hi ha quedat, del que vaig cedir, són les altres restes de sílex, destrals, etc.

Hem d'acabar. Ja fa una estona que mirem el rellotge. I és que al Gabriel l'esperen a les dotze en un acte oficial, i no pot fer tard. Són circumstàncies del nou càrrec, que cada vegada l'exigirà més dedicació fora del que em podríem dir l'horari laboral. Ell mateix ens comenta que veu difícil portar el tractor amb l'assiduitat que ho venia fent fins ara, tot i que continuarà cotitzant a la Seguretat Social com a pagès.

Josep Rovira i Feiné

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

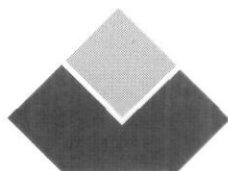
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

TALLER DE PINTURA INDUSTRIAL
I DECORATIVA

Moisès Cases

TRACTAMENT DE FUSTA I FERRO, ESTUCATS DE
CALDER DE PRESSIÓ, OSAKA, AMIANTITES,
SISTEMES ILLUMITEX, IMITACIONS DE FUSTA I
MARBRE, ESTUCATS A LA CALÇ I QUALESVOL
TRACTAMENT DE PINTURA ANTIC I MODERN

C/. Sant Joan, 26
AGRAMUNT (Lleida)

Tel. 39 23 75
(contestador automàtic)

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

APLICACIONS
DE PINTURA

VLADIMIR TRIQUELL

Comtes d'Urgell, s/n.
Telèfon 39 21 82

AGRAMUNT

Gent, fets, coses...

Envelliment a dues bandes

Des del moment que traiem el cap en aquest món, és segur que, si tot va bé, si no hi ha cap entrebanc entremig, ens esperen dos tipus d'envelliment. Un de *natural* dit també biològic, el qual se'ns manifesta amb diversos signes i canvis físics ben reconeguts per tothom, que solen començar amb l'aparició de cabells blancs, pèrdua progressiva en els sentits corporals, uns amb més incidència que uns altres i, també, pels primers símptomes de retrocés en els camps de la vitalitat i l'energia. Canvis que són més o menys accentuats segons les circumstàncies especials de cadascú. Malgrat tot, aquestes alteracions solen ser quasi sempre de caire lleu o, en tot cas, bonament suportables.

Una altra cosa fa que la vellesa sigui sovint un tram de la vida totalment feixuc. És la vellesa imposada per la justícia que el conjunt de la societat administra a les persones tan bon punt arriben a una determinada etapa de la seva vida. Llavors és l'hora de la jubilació, voluntària o forçada, però jubilació a la fi, i també l'hora de penjar-los l'etiqueta, pesant per cert, d'inútils i desmanyolats en totes les branques de la noble activitat social i humana. Són uns prejudicis que més tard o més d'hora ens condicionen mentalment a tots per convertir-nos després en les seves víctimes. Perquè, al marge del que pot significar per si sol el fet traumàtic de tenir poques possibilitats de tornar a l'honorós grup dels *útils socials*, sovint es complica encara més el bagatge amb el pes afegit dels problemes econòmics que genera una situació d'aquesta mena.

I si fins aquí hem copsat només la problemàtica de la jubilació justa o oficial i hem pogut veure l'allau d'inconvenients que pot comportar, els problemes es multipliquen quan algú es queda sense feina i, a més, no està comprès en els quatre o cinc anys aptes per obtenir, com a mínim, una pensió més o menys digna.

D'això en saben força els qui per diversos motius han quedat sense feina en edats encara prou idònies per fer treballs de tota mena. Moltes vegades són persones relativament joves que vessen salut pels quatre costats, i que el seu sentit de responsabilitat és magnífic, però que no poden esborrar de cap manera el pecat més gros del qual són creditors: haver superat la dècada dels trenta. És una llàstima que s'hagin de rebre tantes bufetades en l'abrupte camí de la vida.

Cal tenir clar, però, que el ser vell o el ser jove no té sempre relació directa amb la data de naixement, ja que sovint veiem vells nascuts no fa gaires anys, i joves que en fa molts que van néixer. I una persona no serà mai inútil si no ho és per pròpia convicció.

A. PONSÀ

L'Espitllera

Recuperar la identitat

Tot l'afer relacionat amb el possible retorn dels arxius que s'expoliaren a la Generalitat i que van anar a parar a Salamanca ha fet vessar molta tinta. No és d'estranyar. En realitat el problema de fons és molt més seriós i a voltes pot fer pensar si aquest assumpte no és un altre: podem continuar aspirant a tot (llengua, arxius, autonomia real, etc.) mentre continuem sent "una nació sense estat"? En fi, la qüestió pot donar molt per si mateixa i no és la meua intenció allargar-m'hi. Si he començat parlant dels papers de Catalunya que hi ha a Salamanca "per dret de conquesta" és perquè això em porta a un altre punt.

Quan vam fer el treball entorn de la guerra civil a Agramunt que donà com a resultat un col·leccionable que els lectors de SIÓ deuen tenir present, vam constatar que els llibres d'actes de 1936, 1937 i 1938 i tots els papers d'aquells anys i que suposadament hi havia a l'Arxiu Municipal havien desaparegut. Efectivament, a l'Ajuntament avui dia solament hi ha els llibres d'actes que arriben fins als inicis de 1936; i el següent volum que hi enllaça (això és un dir) és el de gener de 1939 que comença amb el nomenament del nou consistori fet per les forces "alliberadores".

Llavors vam indagar i vam preguntar a diverses persones si sabien on podien haver anat a parar els llibres d'actes. Ningú no ens va saber donar cap explicació clara. Algú insinuà que els documents se'ls havien emportat els republicans en unes caixes abans d'acabar la guerra. Què hi pot haver de cert en això? Si així fos, on haurien anat a parar? Només s'haurien emportat els llibres d'actes i els papers comprometedors o també se n'haurien emportat d'altres? Fou en aquest moment quan es perdé la còpia datada el 1417 de la *Carta de Població d'Agramunt* que hi havia a la casa consistorial i que va poder consultar en Ramon de Siscar per fer el seu treball?

Algú ens va suggerir que potser una part dels papers podrien trobar-se a Valls o a Montblanc, també a Cervera o a Barcelona... En fi, el gabadal de possibilitats pot ser extraordinari i per saber-ho bé caldria fer més que un gest. Nosaltres, coneixedors que una part dels documents de la Generalitat van ser expoliats, vam sospitar que tal volta aquesta documentació d'Agramunt podia trobar-se al Archivo Histórico Nacional de Salamanca. És una simple sospita. Ara, amb tot l'enrenou, hem cregut que valia la pena de fer-la saber perquè es tingués en compte.

Seria bo, doncs, que algú es cuidés de la recerca de la documentació de l'Ajuntament que es perdé durant la guerra. Si es pogués localitzar (encara que els originals no tornessin al poble) seria una manera de recuperar un retall significatiu del nostre passat que és com dir de la nostra identitat.

Joan Puig

ES COMUNICA QUE EL PROPER DIA 20 DE MAIG TINDRÀ LLOC, A DOS QUARTS DE DEU DE LA NIT I AL RESTAURANT "KIPPS", EL SOPAR DE LA DIVUITENA TROBADA DE LES EX-ALUMNES DEL COL·LEGI DE LES MONGES.

AGRAIREM A TOTES LES EX-ALUMNES QUE VULGUIN ASSISTIR-HI, QUE PASSIN PER LA CAIXA DE CATALUNYA, A PARTIR DEL DIA 15 D'ABRIL, PER RECOLLIR EL SEU TIQUET: PREU 1.800 PTES.

LA COMISSIÓ ORGANITZADORA

Agropecuària de Guissona, S. Coop. Ltda.

Avda. Verge del Claustre, 32 25210 Guissona (Lleida) Tel. 973 - 55 01 00 Fax 973 - 55 07 88

Junts per l'eficàcia

**Junts
oferim serveis
i productes de qualitat.**

Estat o Nació?

Cada vegada se'm reafirma més la convicció (ja apuntada, en un escrit al programa de la Festa Major de l'any passat) que el desllorigador, la clau per entendre's, en qüestions de nacionalismes –quan aquest tema sigui motiu de controvèrsia– és deixar clar, des de bon principi, si Espanya és un estat o una nació.

Aquí rau (al meu entendre) el moll de l'os de totes les divergències sobre aquest conflicte, és el seu "to be or not to be".

Iniciar una conversa d'aquesta temàtica sense aclarir-ho de bell antuvi, està demostrat que és perdre el temps, gastar energies endebades i, possiblement, evitar-se disgustos. Sobretot si el canvi d'opinions deriva cap al radicalisme, llavors pot produir-se un diàleg de sords portat a l'absurd. Com es diu: és barrejar la gimnàstica amb la magnèsia, el que condueix a la impossibilitat d'entendre's, ja que els raonaments funcionen a diferents nivells. Succeeix com amb les línies paral·leles, que sempre van juntes però mai no es troben.

Una vegada aclarit aquest punt –en tot cas– pot iniciar-se l'intent de llimar divergències, encara força importants per arribar a una concordància mútua sobre aquest tema.

Tot l'exposat ve a tomb a rel de l'últim i al·lucinant sidral (amb tuf de patriotisme imperialista tronat) que s'ha muntat a redós de si s'han de tornar o no a Catalunya els documents que van ser expoliats al final de la Guerra Civil, i que es guarden al Archivo Histórico Nacional de Salamanca.

Per una persona convençuda que España és "una nación, una y indivisible" és de bojos, una "gilipollez" (per no dir paraules més gruixudes) el que es demana (com tota la resta de reivindicacions de llengua, cultura o llibertats). No som tots d'una mateixa nació?... llavors. Però... què pretenen amb les seves exigències? Per què volen més privilegis que la resta de ciutadans? Que es consideren d'una categoria superior? Són preguntes (molt simplistes, si voleu) que la majoria es formulen entre estranyats/ indignats i... des de la seva perspectiva no els falta raó.

En canvi, per la persona que veu Espanya com un estat –no monolític– tot té una altra dimensió. Creu en la plurinacionalitat i en la convivència conjunta de totes elles en igualtat de condicions. I no entén certes negatives quan es reivindiquen els seus drets –arrabassats en passades èpoques totalitàries– i que el porten a desconfiar de la democràcia (molt peculiar) que practiquen determinats polítics, mestres en la tàctica del: sí però no.

Tornant a la polèmica sobre el retorn dels documents que formen part del patrimoni documental català (que no és una reclamació de fa dos dies), és curiós constatar que tot aquest assumpte surti a l'opinió pública en aquests moments, vigílies de la campanya electoral per a les eleccions municipals. Potser és que un –saturat dels merders polítics que estem vivint i de la tàctica d'escampar-los, a tort i a drèt, que es practica– descofia de tot i veu fantasmes per tot arreu, però, és evident que les histèries que desperta la ferotge demagògica anticatalanista en ús, beneficia electoralment a tots els partits polítics de més enllà de l'Ebre i, al qui més crida, al qui més acusa, més.

Cal pensar que –almenys a nivell de Catalunya– els electors sabran discernir i pair totes aquestes collonades de què ens acusen i, conseqüentment, a l'hora d'anar a votar també sabran passar factura als autors d'aquestes falsedats.

Jaume Cots

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Institut Català del Sòl

VENDA DE LOCALS COMERCIALS I PLACES D'APARCAMENT

Oferta avantatjosa de locals comercials i places d'aparcament de promocions de l'Institut Català del Sòl a la comarca de l'Urgell.

Promoció i emplaçament:
l'Eixample del Sió d'Agramunt.

Diversitat de preus i superfícies.

El termini de presentació d'ofertes finalitzarà el 20 de maig de 1995.

Les bases es poden recollir a l'Ajuntament d'Agramunt, al Consell Comarcal de l'Urgell i a l'Institut Català del Sòl (carrer de Còrsega, 289, Barcelona, tel. 237 79 00).

JOSEP BORRELL: "AGRAMUNT ÉS L'AVANGUARDA CULTURAL DE L'OCCIDENT CATALÀ"

El nou director de l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI) creu que cal superar la territorialització cultural i obrir-se a nous horitzons. Després de ser nomenat director de la fundació pública més important de Lleida, l'escriptor i llicenciat en filologia catalana, Josep Borrell, veu les coses molt clares "l'IEI ha de promoure i promocionar la cultura catalana des de tots els seus àmbits i nivells".

Des del 16 de novembre de 1994, ocupa l'edifici més emblemàtic del carrer de sant Antoni, davant la Catedral nova de Lleida. L'antic Hospital de Santa Maria té un pati impressionant, noble i auster, que resguarda agradablement del brugit comercial de la zona.

Josep Borrell, que en un gest de cortesia surt a rebre totes les visites, riu comprensiblement quan, envoltats

d'altres parets massisses, confessa: "això imposa!".

– Ja fa més de 100 dies del seu nomenament. L'entitat, se la imaginava més gran?

– Jo ja havia estat conseller de l'IEI en 1984 i l'any passat també ho vaig ser. La veritat és que l'Institut és una casa complexa i enorme que demana molta dedicació per entendre tots i cadascun

del seus vessants. Tot i això, en tenir-hi un contacte a priori, no m'ha vingut gaire de nou.

– Però ha canviat molt en 10 anys?

– Home, hi ha hagut un canvi d'estatuts, un reglament que s'hi va adaptant..., diguem-ne que, en allò que seria l'estructura bàsica, no ha canviat; en cavi, sí ho ha fet el pressupost i, consegüentment, el radi d'actuació.

– Van ser incòmodes les circumstàncies del seu nomenament?

– Sí, certament. Abans de prendre la decisió vaig valorar bastant aquest fet. Arribat el moment, manifesto a l'anterior director que, personalment, no tenia res a veure amb el que va passar. I això ho deia des de la sinceritat més absoluta. No voldria que ni companys ni col·legues pensessin que he estat esperant l'ocasió per arribar al càrrec: jo mai no el vaig sol·licitar, sinó que va ser el president de la Fundació, Josep Grau, qui em féu la proposta.

– Tots els grups polítics han trobat encertada la proposta, això és important per vostè?

– Sí, i ho agraeixo molt. Miri, jo no m'he amagat mai les cartes, és a dir, he estat una persona d'una certa acció pública i fa molts anys que em moc en aquest camp. Vaig ser president de la delegació d'Omnium Cultural durant 10 anys i si d'alguna cosa em sé satisfet és de la pluralitat de les juntes, respectant ideologies i plantejaments polítics: valoro molt més el treball en equip que tot l'altre.

– A comarques no s'entén massa què és l'IEI

– Té raó. Molts es pregunten si la Fundació és un òrgan paral·lel a la universitat o un ateneu en gran. Crec que l'IEI es troba en l'entremig de tot això. És un centre que ha de promocionar la recerca, l'estudi, l'anàlisi, la investigació... però, no ens enganyem, no té mitjans en si mateix per fer-ho. Sí que disposa de mitjans econòmics i alguns serveis..., però no els pot usar amb els

Josep Borrell vol dinamitzar l'IEI

mateixos objectius, posem per cas, que la universitat; i tampoc no és un ateneu en la mesura que hi ha una oferta que prové de tots els sectors del poble i que es manifesta en actuacions estrictament populars; essencialment, tampoc no és això, és clar. L'Institut ocupa un espai intermedi entre el que anomenem *alta cultura* i *cultura popular*.

– *Vostè coneix perfectament Agramunt...*

– Sí. Per la feina hi he vingut moltes vegades.

– *I com ho veu?*

– No s'ho creurà, però per a mi Agramunt és, possiblement, el millor referent de l'avanguardia de l'Occident català. M'explicaré: és cert que, d'una banda, hi ha l'artesania: principalment la del torró i la xocolata és coneguda arreu; però, d'una altra, Agramunt ha donat alguns dels personatges més importants del país fins al punt que un escriptor com Guillem Viladot la converteix en un referent literari: hi ha ben poques poblacions que tinguin heterònim literari! D'altra banda, amb Lo Pardal s'aconsegueix un centre de poesia visual dels més importants d'Europa, és a dir, un santuari de l'art i la cultura del país. Al qual cal sumar-hi el premi literari de poesia i l'Espai Guinovart, és clar.

En el terreny arquitectònic, què diré de la portalada de Santa Maria, del nucli antic o del Pilar d'Almenara! I, finalment, la dinamització sociocultural d'Agramunt: la mateixa Revista SIÓ n'és un exemple. Un mitjà a l'entorn del qual es mouen els motors culturals de la Vila, que serveix per la formació, creació d'opinió i difusió d'idees.

Ah!, i a més a més, cal tenir present un altre factor importantíssim com és l'Institut de Batxillerat, el qual és vital per a consolidar l'Agramunt del futur: creació i continuïtat en les generacions i això, quan moltes poblacions es troben en un retrocés demogràfic severíssim, s'ha de valorar molt positivament.

En fi, es pot demanar més?

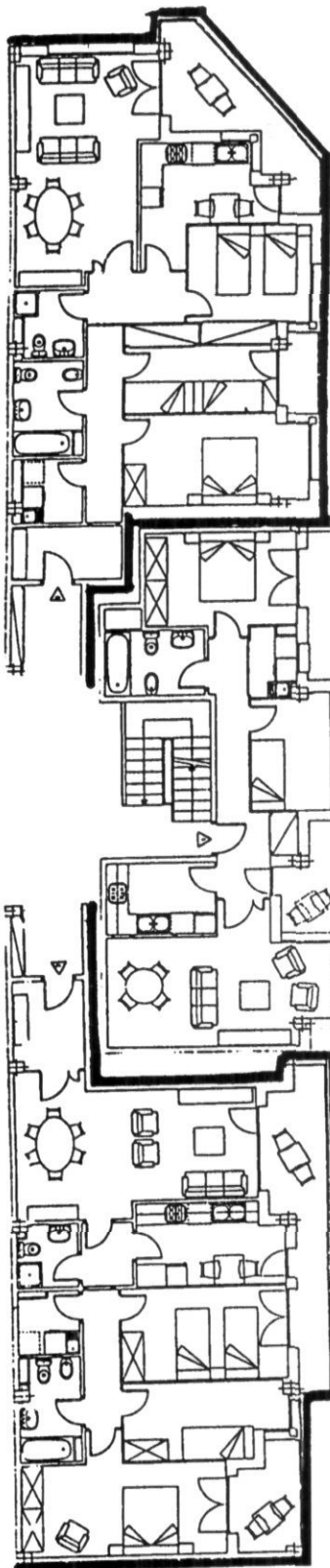
Santiago Miret

Amb Josep Borrell, l'IEI és la primera entitat pública de Lleida que es manifesta contra la carta de la Real Academia Española.

■ **Josep Borrell i Figuera, nascut fa 40 anys a Mollerussa, va començar els seus estudis al seminari de Solsona. Llicenciat en filologia catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), fou el primer catedràtic de batxillerat de llengua i literatura catalanes a les Terres de Ponent. Treballa des del 1986 com a inspector d'Ensenyament fins que el 16 de novembre de 1994 és elegit nou director de l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI).**

En tant que home de lletres, la seva trajectòria literària se centra en la poesia (Un adulat desig, 1986. Rambla de tardor, 1991, Tir al blanc, 1992), la recerca històrica (El Neoclassicisme i la il·lustració, 1984) i la crítica literària (Antologia poètica de Joan Salvat-Papasseit, 1989. Proses de Ponent de Josep Vallverdú, 1993). Borrell és conegut pel seu treball de dinamització cultural a Lleida i per presidir la delegació d'Òmnium Cultural durant 10 anys. A més de reputat articulista, dirigeix la revista literària L'estrof (1979-85) i participa en la creació de premis literaris, com ara, el Ciutat de Mollerussa, de novel·la breu; l'Enric Arderiu, d'itineraris; i el Josep Lladonosa, de biografia.

VIVENDA

VT	Vestíbul	4.70 M ²
P	Passadís	5.60 M ²
RT	Rentador	3.10 M ²
D1	Dormitori	12.85 M ²
B	Bany	5.15 M ²
D2	Dormitori	9.20 M ²
A	Aseo	3.40 M ²
DT	Distribuïdor	3.80 M ²
D3	Dormitori	10.30 M ²
K	Cuina	9.15 M ²
E-M	Estar-menjador	22.65 M ²
Superfície útil		89.90 M ²
T1	Terrassa	9.50 M ²
T2	Terrassa	2.00 M ²
Superfície construïda tancada		104.67 M ²
Superf. const. T1 1/2		4.75 M ²
Superf. const. T2 1/2		1.00 M ²
Total superf. construïda		110.40 M ²

VIVENDA

VT	Vestíbul	3.40 M ²
P	Passadís	5.45 M ²
K	Cuina	5.90 M ²
E-M	Estar-menjador	19.10 M ²
D1	Dormitori	6.60 M ²
RT	Rentador	2.10 M ²
B	Bany	4.60 M ²
D2	Dormitori	11.00 M ²
Superfície útil		58.15 M ²
T1	Terrassa	4.20 M ²
T2	Terrassa	3.70 M ²
Superfície construïda tancada		68.72 M ²
Superf. const. T1 1/2		2.10 M ²
Superf. const. T2 1/2		1.85 M ²
Total superf. construïda		72.67 M ²

VIVENDA

VT	Vestíbul	4.95 M ²
E-M	Estar-menjador	23.55 M ²
DT	Distribuïdor	2.45 M ²
A	Aseo	2.85 M ²
K	Cuina	8.80 M ²
P	Passadís	3.75 M ²
RT	Rentador	2.80 M ²
D1	Dormitori	11.35 M ²
B	Bany	4.45 M ²
D2	Dormitori	8.80 M ²
D3	Dormitori	15.55 M ²
Superfície útil		89.30 M ²
T1	Terrassa	10.80 M ²
T2	Terrassa	4.85 M ²
Superfície construïda tancada		102.50 M ²
Superf. const. T1 1/2		5.40 M ²
Superf. const. T2 1/2		2.42 M ²
Total superf. construïda		110.32 M ²

NOVA PROMOCIÓ PISOS V.P.O.:

INTERÈS DES DEL 6'5 %
(PRIMER ACCÉS)

**C/. INSTITUT, 2 i 3 HABITACIONS,
BANY COMPLET I ASEO,
CUINA EQUIPADA, TERRASSES,
CALEFACCIÓ I AIGUA CALENTA
MITJANÇANT CALDERA GAS-OIL
INDIVIDUAL, DOBLE
CRISTALLAMENT.**

SUBVENCIONS FINS AL 14 %

**MENSUALITATS
DES DE 43.000 PTES.**

Informació:

St. Joan, 1 - Baixos - 25310 AGRAMUNT
Telf./Fax (973) 39 21 22

RECORDI, ÉS LA MILLOR OPCIO

Des de les golfes del Farreny

"La Remei" (19) "L'esclat de la primavera"

Pep, quins problemes agraris que hi havia al terme d'Agramunt, al bosc, Ofegats, les Serres... a tota la conca del Sió. Uns bons sembrats en general, sobretot els primerencs, però ja començaven a acusar la manca d'aigua. A les nostres terres de secà, gairebé totes, en lloc del vent i el sol, que havia fet últimament, el que els calia era aigua, que ploués; però no ho feia.

Havia començat ja la primavera, i ací a Agramunt hi estaves molt bé Pep, ja que venies molt sovint. Havíem llegit, tu, jo i el Josep, alguns llibres d'art o sobre art: "Converses amb Antoni Tàpies" i "Memòria personal", d'Antoni Tàpies.

A l'Antoni Tàpies ja el coneixem i, sobretot en el segon llibre que he dit, l'acabàvem de conèixer millor. Ens explicava en aquest, coses molt interessants, encara que n'hi havia de discutibles i algunes de, senzillament, decepcionants. I em refereixo al que deia aquest, sobre la revista "Revista", i la revista "Laye", quan parlava de Cesàreo Rodríguez Aguilera i del Josep Guinovart... També parlava del nostre estimat agramuntí, el Ramon Viladàs que, com a autor dels estatuts de la "Fundació Josep Guinovart" (també ho

fou dels de la "Fundació Miró" i dels de la "Fundació Tàpies") a més era patró d'aquesta, i venia gairebé sempre a les reunions que es feia, segons deia el Josep. En parla el Tàpies en el seu llibre; poc, molt poc, però és important saber què va fer per la democràcia i per Catalunya, el Ramon Viladàs. Aquest agramuntí, diu el Tàpies: "– Més tard vaig saber que l'advocat Ramon Viladàs, va caure (va ser detingut) amb el Paco Farreres, i el motiu havia estat, el d'haver format un grup clandestí anomenat «Nueva república»".

Un dia, per aquelles dates, en un programa que feia a "Catalunya Ràdio" el Pere Tàpies, varen dedicar-lo al Josep Guinovart. I varen telefonar de la ràdio a Agramunt, primer el Jaume Jovell. Aquest dinamitzador de l'Espai Guinovart, especialitzat en comunicació, i que, juntament amb les seves ajudants, la Maria Antònia Camats i la Rosa Baltral, tan bona tasca estaven fent per l'"Espai" i per Agramunt. Portaven a terme, els tres, sota el guiatge del Jaume, un treball seguit, constant i necessari, que anà donant grans fruits ben merescuts per la nostra Vila. Perquè una obra, per bona que sia, calia donar-la a conèixer, promocionar-la el més bé i

millor. Podem estar contents els agramuntins de com va anar la cosa. Es va pensar molt, i com calia fer-ho; des d'Agramunt cap enfora, pels tres professionals de l'"Espai Guinovart". Amb tots els professors de plàstiques que hi havia, dels col·legis privats i públics d'Agramunt i, naturalment, dels de l'Institut. Estigueren també vinculats amb els col·legis de Tàrraga, coordinats i en col·laboració amb Barcelona, especialment amb la "Fundació Miró", en la qual hi treballava nostre Ramon Viladàs, que hi estava sempre abocat en tot i per tot, i pel que calgués, respecte a Agramunt i al nostre "Espai Guinovart", i a la "Fundació Josep Guinovart".

Telefonaren després al Josep i al Gabriel Ortiz, del Blanc i Negre". Parlamentaren uns minuts, el Josep sobre l'obra del Guinovart, i el Gabriel sobre alguns plats agramuntins, amb el Pere Tàpies. I sempre en presència i fent comentaris amb el Josep Guinovart.

Va estar molt bé, i fou molt convenient per fer conèixer l'obra del Guinovart i la comarca, la ribera del Sió, Agramunt. Tot el nostre. Sí, Remei, aquella primavera desembocà en un estiu d'excel·lent collita, de bons i excel·lents fruits, materials i espirituals.

SANGRÀ

FABRICANT DE TENDALS

Persianes - Tapisseria - Cortinatges - Matalassos
Mosquiteres - Mampares bany

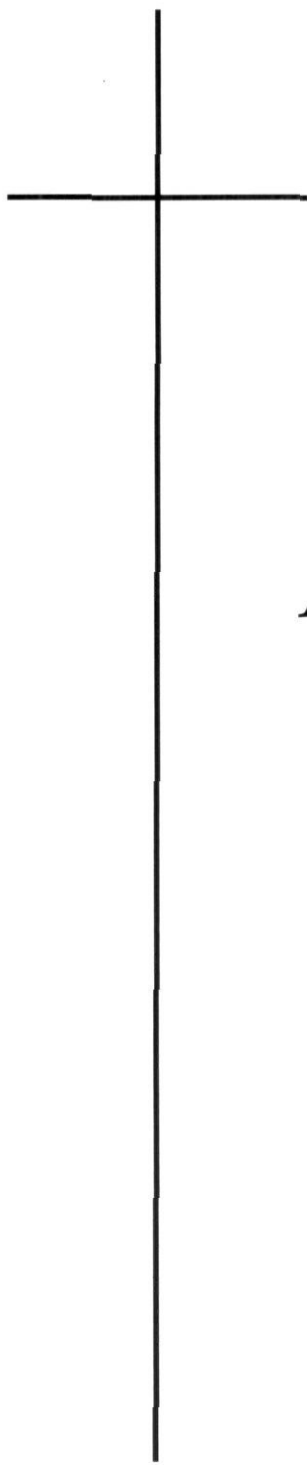
Av. M. Jolonch, 36 - Tel. 39 06 37 **AGRAMUNT**

Llibreria
Papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

Primer Aniversari

Adolfo Creus i Comas

10 de desembre 1913

10 d'abril 1994

Esposa, fills i família
mai no t'oblidaran.

AGRAMUNT

Esports

PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

JJ.EE.

Continua la bona trajectòria de tots els equips Agramuntins que participen en les diferents modalitats i categories de la competició dels Jocs Escolars.

Els darrers resultats obtinguts pels nostres equips han estat els següents:

HANDBOL:

Aleví Masculí: Agramunt - Joc de la Bola 15 - 10
Joc de la Bola - Agramunt 11 - 10

Infantil Masculí: Agramunt - Episcopal 16 - 20
Joan Maragall - Agramunt 14 - 17

Infantil Femení: Ponts - Agramunt 13 - 21
Gardeny - Agramunt 14 - 14

BÀSQUET:

Infantil Femení: CH Agramunt - Sant Josep 36 - 38

FUTBOL-SALA:

Aleví Masculí: Valeri Serra - Agramunt 5 - 0
Agramunt - Sant Josep 9 - 2

Infantil Masculí: Escola Pia "A" - Agramunt 4 - 7
Agramunt - Sant Josep 8 - 5
Valeri Serra - Agramunt 4 - 2

EXPOSICIÓ DE DIBUIXOS I MURALS ESPORTIUS

Durant els mesos d'abril i maig, s'exposen al Pavelló Polisportiu Municipal els dibuixos i murals que els nens i nenes dels Cicles Inicial i Mitjà dels centres d'ensenyament: Col·legi Mare de Déu dels Socors i Col·legi Públic Macià-Companys, han realitzat sobre el tema:

"L'EDUCACIÓ FÍSICA ESCOLAR AL POLISPORTIU"

La seva és, sens dubte, una visió molt especial de l'àrea d'E.F. i del treball que desenvolupen al Pavelló Polisportiu Municipal al llarg del curs.

CLUB HANDBOL AGRAMUNT

C.H.A.

SECCIÓ FUTBOL SALA

CATEGORIA 2a. DIVISIÓ:

No hi ha manera de sortir del pou, la mala sort que acompanya l'equip de segona es increïble ja que s'han perdut els partits claus per autèntica mala sort i sempre per la mínima. Però amb les ganes, entusiasme i capacitat de lluita que hi posen els jugadors crec, sincerament, que no se'ls pot demanar res més i que si continuem així se salvarà la categoria, que a hores d'ara, és l'únic primordial objectiu que ens hem de fitar.

Resultats:

C.H. AGRAMUNT 2 – ALFARRÀS 3
LES AVELLANES 5 – C.H. AGRAMUNT 4
C.H. AGRAMUNT 1 – AVEMA 2
GUISSONA 9 – C.H. AGRAMUNT 2

CATEGORIA 3a. DIVISIÓ:

No s'ha pogut quedar campions, el frec a frec durant tota la temporada amb amb el Vallfogona al final s'ha decantat cap al cantó d'aquests, tan sols per un punt de diferència degut a la major experiència dels seus jugadors. No obstant el segon lloc assolit és una gran classificació, si tenim en compte que la majoria dels jugadors que integren el planter mai no havien jugat junts i per tant només cal tenir paraules d'elogi envers ells i que continuïn treballant, igual que fins ara, de cara la propera temporada que, de ben segur, si se segueix aquesta línia s'aconseguiran objectius encara més elevats.

Resultats:

VILA-SANA 7 – C.H. AGRAMUNT 4
C.H. AGRAMUNT 1 – BELLMUNT 0
BELLMUNT 6 – C.H. AGRAMUNT 6

Joan Rodríguez

Participants a les activitats
esportives del dissabte al matí.

SECCIÓ D'HABDOL

CADET MASCULÍ - 2a. Catalana

- 11-3-1995 CH Agramunt – Vilanova Geltrú 22 - 12
- 18-3-1995 CH Agramunt - Eppic Casino 1 - 0 (n.p.)
- 24-3-1995 H Súria - CH Agramunt 19 - 17
- 1-4-1995 La Garriga - CH Agramunt 15 - 21

L'equip cadet porta una excel·lent trajectòria en la Copa Catalana, i ocupa el primer lloc de la classificació general amb els mateixos punts que el Virolai, amb l'avantatge que aquest equip en la segona volta ha de visitar la nostra pista.

Els jugadors han assimilat una defensa molt pressionant que els dona bons resultats, i amb la facilitat golejadora de Guixé i Villanueva, fa que sigui un equip molt difícil de guanyar, cal fer esment al central Àlex que dirigeix el joc d'atac, així com al Noró amb les seves incursions per l'extrem, un bon finalista de superioritats. També els dos tècnics de l'equip tenen gran mèrit en la millora, l'Àngel i l'Antoni Figuera.

Si es continua amb aquesta progressió, molt aviat podrem dir que representarem a Lleida en els propers Campionats de Catalunya de la Direcció General de l'Esport

JUVENIL MASCULÍ - 2a. Catalana

2a. Fase:

- 11-3-1995 CH Agramunt - El Papiol 25 - 22
- 18-3-1995 CH Agramunt - S. Joan Despí 21 - 30
- 24-3-1995 La Canonja - CH Agramunt 35 - 26

Ha finalitzat la temporada de l'equip juvenil, el qual ha tingut algunes fases molt bones i altres que degut a les baixes, per lesions, exàmens o altres motius, ha fet que l'equip no hagi rendit pel nivell de les seves possibilitats, malgrat tot ha estat una temporada molt positiva per jugadors i tècnics, tenint en compte els potents equips als que s'han enfrontat.

Ara els juvenils entraran a formar part de l'equip sènior per jugar la Copa Federació, i cada setmana dos o tres aniran convocats, per tal d'iniciar-se en la categoria, que serà la que jugaran la propera temporada.

Cal felicitar els tècnics de l'equip Xavier Súria i Joan M. Hernández, per la seva dedicació i esforç enfront de l'equip.

SÈNIOR MASCULÍ 3a. Catalana

2a. Fase:

- 11-3-1995 CH Agramunt - H. Banyoles 30 - 29
- 18-3-1995 CH Agramunt - Sant Andreu 25 - 18
- 24-3-1995 Sant Llorenç – CH Agramunt 28 - 26
- 1-4-1995 CH Agramunt – La Garriga 28-20

Golejadors: Albert 99, Peco 99, Roman 97, Àngel 54, Xofo 49, Marc 37, Narcís 34, Andrés 27, Toni Invernon 25,

Vara 23, Lluís 15, Balasch 14, Òscar 4, Josep 3, Ivan 2, Sergi 1 i Espinal 1.

Classificació final 2a. Fase:

1) Banyoles 18 punts. 2) Sant Llorenç 13 punts. 3) CH Agramunt 11 punts. 4) Sant Andreu 10 punts. 5) La Garriga 4 punts. 6) El Vendrell 4 punts.

Quan ningú no donava un duro per l'equip sènior, aquest amb dues gran victòries davant de l'invicte Banyoles i Sant Andreu, es va col·locar en una situació en la classificació que el partit davant del Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat era decisiu per la classificació final, l'Agramunt va fer un gran partit i va merèixer guanyar, com així ho va reconèixer l'entrenador del Sant Llorenç, però la parcial actuació arbitral va fer que l'equip perdés per dos gols, en el segon temps d'aquest partit el que va fer l'àrbitre es podria denominar com de "robotari", i va ésser aquest i l'únic motiu pel qual ara no podem dir que l'equip es troba classificat per la tercera fase d'ascens.

Bé, com que això ja és història, ara l'equip s'està preparant per la Copa Federació que s'iniciarà el proper 23 d'abril, i la sort ha fet que ens correspongui un grup de 3 equips, el primer es classifica per la segona fase, i els equips són el Tortosa, el Vendrell i l'Agramunt, en principi i sobre el paper sembla ser que són equips assequibles, vist el potencial de l'equip sènior d'Agramunt.

VETERANS DEL CH AGRAMUNT

Els veterans han participat en el primer Torneig de veterans de Linyola, juntament amb l'equip organitzador i una selecció de Lleida, formada per jugadors de l'Episcopal, Alcarràs, Bellpuig, Sícoris i Almacelles.

El sistema de competició va ésser d'un triangular, en el qual es va empatar el primer partit davant del Linyola i es va guanyar el segon davant la selecció i per millor gol "avaratge" es va aconseguir el trofeu de veterans de Linyola.

Hi ha alguns jugadors que sembla ser que hagin rejuenit, ja que corren més ara que quan jugaven en competició federada.

CADET FEMENÍ COPA CATALANA

Resultats:

- 11-3-95 CH. AGRAMUNT - S. ESTEVE P. 17 - 16
- 19-3-95 MOLINS DE REI - CH. AGRAMUNT 28 - 19
- 25-3-95 PAU CASALS - CH. AGRAMUNT 35 - 4
- 1-4-95 CH. AGRAMUNT - CORNELLÀ 24 - 19

La COPA CATALANA sembla una competició fàcil però no ho és quan els equips en competició són del milloret de Catalunya.

El nostre equip està realitzant una bona competició, malgrat que sigui final de temporada i quan les lesions fan acte de presència.

CADET FEMENÍ CATEGORIA PREFERENT

L'equip anomenat Associació Lleidatana-Agramunt arriba a la fase final de la lliga regular i té moltes opcions per

aconseguir el Campionat de Catalunya.

A falta d'una jornada ja s'ha classificat en 2n. Lloc per disputar el play-off pel títol. Això és molt important perquè afavoreix al nostre equip ja que en cas d'empat, el tercer partit es jugaria al nostre camp. Tan sols cal esperar el rival, el qual encara no està decidit, malgrat que el que té més possibilitats és el CH. Tarragona, però sense oblidar el Castelldefels (campió de Catalunya l'any passat) i al CH Ascó que és el que ho té més difícil.

Esperem poder gaudir d'un play-off emocionant i d'un bon handbol i que el nostre equip aconseguixi el campionat de Catalunya i per tant ens representi al campionat d'Espanya, un dels objectius d'aquest equip des de principi de temporada.

SECCIÓ DE MOTOCICLISME

Trial

Ja s'han celebrat diferents proves dels campionats provincial, de Catalunya i d'Espanya de Trial, i els dos representants del Club demostren estar en un bon moment de forma física i tècnica:

Resultats:

Proves en les quals ha participat el jove Francesc Rècio, en la categoria cadet:

12-2-95 Talamanca	Camp. Catalunya	8è
12-3-95 Guadalajara	Camp. Espanya	6è
19-3-95 Gualba	Camp. Catalunya	2n
26-3-95 Capsanes	Camp. Catalunya	6è
2-4-95 Aitona	Camp. Catalunya	2n
2-4-95 Aitona	Camp. Provincial	1r

Proves en les que s'ha participat el Jaume Perucho de la categoria veterà B:

12-3-95 Mollerussa	Camp. Provincial	4t
2-4-95 Aitona	Camp. Provincial	4t

Jordi Martí

CLUB BILLAR AGRAMUNT

CAMPIONAT SOCIAL (Federat) "Modalitat BANDA" 4ª Categoria

Jugadors: 1) Josep M. Cuñat 6 punts. 2) Francesc X. Noró P. 6 punts. 3) Joan Barrios 4 punts. 4) Josep A. Castro 4 punts. 5) Antoni Gilabert 0 punts.

Josep M. Cuñat i Francesc X. Noró P. es classifiquen pel Campionat de Catalunya.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "BANDA" 4ª Categoria 1ª Eliminatória

Local: C.B. Agramunt

Classificació Final: 1) **Francesc X. Noró (Agramunt)** 6 punts. 2) Pere Cònsul (Seròs) 4 punts. 3) Antoni Minguell (Borges) 2 punts. 4) Enric Bea (Lleida) 0 punts.

Local S.B. Coral Colon

Classificació Final: 1) **Joan Bàrrios (Agramunt)** 6 punts. 2) Josep A. Pérez (Coral Colon) 4 punts. 3) Rafel Jiménez (Llinars) 2 punts. 4) F. Folguera (Coral Colon) 0 punts.

Francesc X. Noró i Joan Bàrrios es classifiquen per la segona eliminatòria.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "BANDA" 4ª Categ. 2ª Eliminatória

Local: S.B. Cervera

Classificació Final: 1) **Francesc X. Noró (Agramunt)** 6 punts. 2) Jordi Morales (Cervera) 2 punts. 3) Pere Vidal (Mollet) 2 punts. 4) Miquel Sánchez (Gran Penya) 2 punts.

Local: C.B. Seròs

Classificació Final: 1) **Joan Bàrrios (Agramunt)** 4 punts. 2) Magí Balcells (Borges) 4 punts. 3) Joan Tarrats (Tarragona) 4 punts. 4) Pere Cònsul (Seròs) 0 punts.

Francesc X. Noró i Joan Bàrrios es classifiquen per les semifinals.

LLIGA CATALANA

FASE PRÈVIA (Grup de Lleida)

Resultats del mes de març:

AGRAMUNT 6 - BORGES 2

AGRAMUNT 6 - SERÒS 2

CERVERA 6 - AGRAMUNT 2

Classificació després de la 8ª jornada: Agramunt 10 punts, Lleida 8, Cervera 7, Borges 5 i Seròs 2.

L. G.

AUTO-TAXI 24 HORES

Dia i nit (inclòs festius)

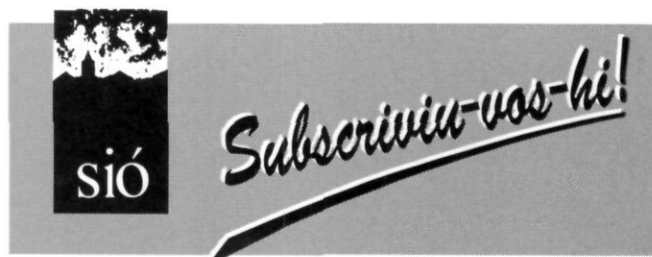
Ramon Mur i Vidal

SERVEI DE TAXI, VISITES A HOSPITALS,
SERVEI DE DIÀLISI, ENCÀRRECS,
LLIURAMENT DE PAPERS, ETC.

Tel. Mòbil: 908:03 92 67

Tel. particular: 43 01 45

25616 MONTGAI

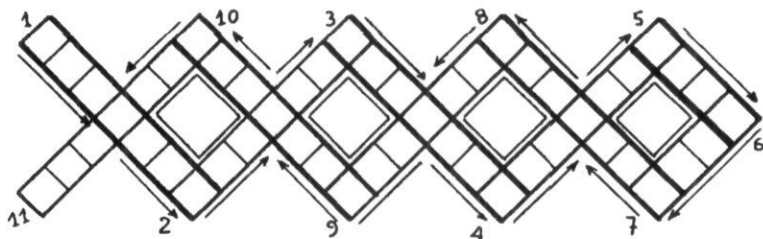
Amenitats

(Coordina Rosa Maria Sera)

LA TRENA

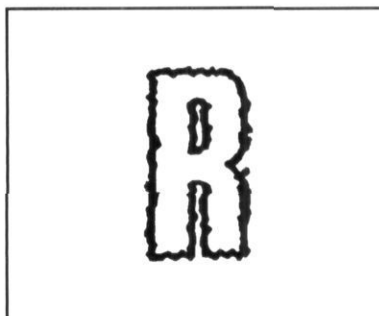
Començant pel núm. 1 anar seguint l'ordre segons els números i fletxes, fins a acabar en el núm. 11 i sempre coincidir en cada cruïlla.

- 1) Certa fruita. 2) Una de les cinc parts del món. 3) Qualitat o manera de ser considerada com a cosa pròpia d'algú o d'alguna cosa. 4) Batut amb el trill. 5) Tempesta en el Pirineu. 6) Matrimoni, casament. 7) Fem. Natural d'una nació europea. 8) Herodes. 9) Recipient de vidre, metall que serveix per a dur a taula l'amaniment. 10) Pandilla que es dediquen a robar.

JEROGLÍFIC

Estan ben fetes les operacions?

Solució al PAS AL REI, per P. R.:
Anxoves de l'Estarlit, bones de dia, males de nit.

Solució a la
SOPA DE LLETRES:

París, Berlín, Viena, Atenes, Londres, Roma, Brussel·les, Bonn, Amsterdam, Dublín.

Solució a la TRENA:

1) Síndria. 2) Amèrica. 3) Atribut. 4) Trillat. 5) Torb. 6) Boda. 7) Anglesa. 8) Antipas. 9) Setrill. 10) Lladres.

Solució al JEROGLÍFIC:

La resta malament.
(La R està malament).

SOPA DE LLETRES

Troba el nom de 10 capitals europees.

PAS AL REI

Començant per la síl·laba on assenjala la fletxa, i fent el moviment del REI als escacs, trobareu un refrany català.

An	ma	a,	de
xo	les	nes	di
de	ves	l'Es	bo
nit.	de	tit,	tar

Imatges d'ahir

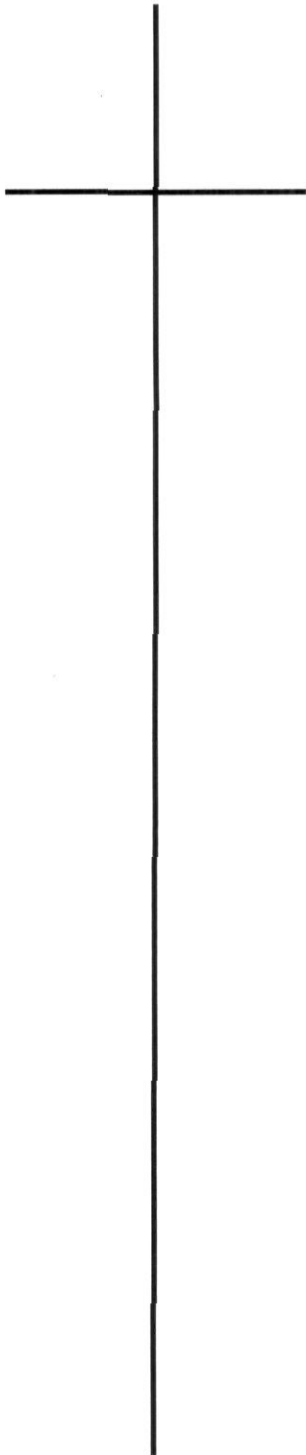
J. Bertran

Fa 120 anys es va construir l'actual Pont de Ferro, un aqüeducte que serveix perquè el canal d'Urgell pugui salvar el riu Sió. Aquesta construcció substituï l'anterior que havia estat enderrocada per la tristament famosa Robinada de Santa Tecla el 23 de setembre de 1874 i que estava feta amb blocs de pedra.

Per refer l'aqüeducte es va emprar la tècnica més moderna com era l'enginyeria metàl·lica. Ara també s'ha utilitzat la tecnologia més actual per construir la depuradora en un indret que en la IMATGE d'aquest mes es pot veure a la part de dalt a la dreta

La caLaJiSera.

*Trobem a faltar el
teu somriure.
Dius que ens deixes
te'n vas lluny d'aquí.
Però el record de la
vall on vas viure
no l'esborra la pols
del camí.*

Tercer Aniversari
Amadeu Amigó Pla

12 de novembre 1912
27 d'abril 1992

Esposa, fills i família tota
mai no l'oblidaran.

AGRAMUNT

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Fotos FONT	
Sió, 31	Tel. 35 04 34 La Seu d'Urgell
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA	
Sió, 8	Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6º B	Tel. 39 04 22
Relotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures J. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

Partits polítics

Grup Municipal Socialista d'Agramunt

UNA BASSA D'OLI

AMICS:

Avui podem dir que hem cobert un objectiu... s'ha acabat un cercle, com passa sempre quan alguna cosa es comença.

Aquest serà amb seguretat el darrer article titulat la bassa d'oli, que elabora l'actual equip component del grup municipal del P.S.C. el qual com a oposició ha dut a terme, mes rera mes, al llarg de la present legislatura, amb l'ànim de fer una oposició constructiva i amb el desig de que tot l'ajuntament i tot el nostre poble fos com una "bassa d'oli".

Hem manifestat en més d'una ocasió que, fent un ràpid balanç, ens podem sentir satisfets de la tasca d'aquests quatre anys, i més quan aquesta es veu recolzada per les moltes opinions favorables que hem rebut i que ens han estimulat encara més a no defallir en cap moment.

D'aquí a pocs dies sabreu ja tots els components de les llistes dels partits que formaran part a les properes eleccions municipals. Volem destacar la gran oportunitat de poder escollir ja que s'hi veuen representades totes les tendències.

Aquest cop val la pena fer una forta reflexió i valorar l'important que és per Agramunt democratitzar totes les institucions i fer participar tothom per un igual.

Avui no farem una crítica concreta a l'equip de govern municipal, no perquè no hi hagi coses criticables, sinó perquè ens reservem per a la campanya i perquè esperem la sortida de "L'Ajuntament Informa" on podrem llegir com descaradament s'apropien d'obres executades per altres institucions (Departament d'Obres Públiques, Junta de Sanejament, Consell Comarcal, Diputació), moltes d'elles aprovades des del Parlament de Catalunya amb el vot del P.S.C. a favor.

Per cert que, si decideixen realment editar-ho, s'ha de tenir en compte que de l'Ajuntament també en forma part tota l'oposició.

No sabem si el proper número de SIÓ sortirà abans o després de les eleccions municipals, davant de la incertesa volem transmetre la confiança que tenim en que aquesta vegada Agramunt sabrà respondre a l'expectativa creada, i escollir el que més li convé.

Siau amics.

**Des
d'un petit
incident**

fins a

**un gran
desastre.**

La gamma d'assegurances **Fénix Hogar** li ofereix, a partir de 1.500 pessetes al mes, una cosa molt concreta: viure més tranquil. Li cobrim des dels més petits incidents, com el trencament de vidres de les seves finestres, fins els grans desastres com la destrucció de la seva casa per un incendi. Però, a més, també li cobrim riscos inimaginables per danys a tercers,

com el que el seu fill trenqui qualsevol cosa a una botiga, el seu gos mossegui el veí, l'atrancament al carrer, el robatori dels seus béns al lloc de vacances, l'ús fraudulent de les seves targetes de crèdit, inhabilitat de la seva vivenda... i moltes coses més. Si desitja viure més tranquil, parli amb el seu agent aquí a Agramunt.

Fénix Hogar

39 06 31

AGF UNIÓN FÉNIX

GESTORIA FEIXA Estudis Nous, 4 Tel. 39 06 31 AGRAMUNT

El seu futur cobert.

Iniciativa per Catalunya

PER PRIMERA VEGADA

Han passat quinze anys d'ajuntaments democràtics, anys que han estat marcats per la recuperació dels dèficits acumulats durant l'etapa franquista, en la qual l'especulació i les absències de serveis eren evidents. Els ajuntaments, uns més que uns altres, han anat dotant als pobles de certa estructura que fins llavors no tenien: polisportius, centre d'assistència primària, residència de la tercera edat, etc. Aquestes infraestructures i serveis s'hauran d'anar ampliant tenint en compte un model de poble i ciutat més d'acord a les necessitats reals de la població.

Però tota aquesta gestió s'ha anat realitzant d'amagat del ciutadà; els poders polítics gestionen per, però sense. Motiu pel qual nosaltres estem convençuts de la necessitat de redefinir el paper dels municipis.

Redefinició que ha de passar, necessàriament, pel desenvolupament de la democràcia. Administrar i governar un municipi ha d'ésser un exercici de transparència, de democratització de les decisions i de modificació de les prioritats, tenint en compte les necessitats reals de la població.

Quants habitants d'Agramunt coneixen, ja no diem participen, sinó coneixen, els pressupostos de l'ajuntament en què es decideixen les necessitats que s'han de cobrir?

Quants som els que coneixem el pla urbanístic del nostre poble, que caracteritzarà l'espai on transcurrirà la major part de la nostra vida? Quants som els que sabem quins mecanismes s'han d'utilitzar per opinar sobre el nostre sistema sanitari? Hi ha plans de prevenció de salut pública? Hi ha un projecte de salut per a la tercera edat?

És més, quantes reunions s'han convocat des de la creació dels consells escolars l'any 87? Tres, quatre...? És així com es possibilitarà la defensa de l'escola pública al municipi i la

seva implantació a l'entorn? I sobre els serveis, la guarderia municipal és la que els pares i mares necessitem, tant en horari com en matriculació?

Els serveis socials, per la manca d'una regidoria que planifiqui i globalitzi els temes, no s'estan convertint en merament assistencials?

Hi ha un projecte per rendibilitzar les inversions fetes a la residència i així fer que les nostres persones grans obtinguin una major qualitat de vida?

Estan en disposició els representants d'avui a l'ajuntament de denunciar en veu alta la manca d'inversions quant a sanitat, ensenyança, etc.?

Per tot això és imprescindible propiciar formes de participació autònomes i habituals en els aspectes que afectin la nostra vida quotidiana, en la qual la intervenció de l'ajuntament és decisiva.

És necessari fer més senzilla la gestió pública, perquè el control, la possibilitat de la democràcia i la participació dels ciutadans sigui una realitat i no limitada al vot cada quatre anys.

En aquest context, i essent conscients que hi ha un ampli sector de la població que no se sent representat per les forces polítiques d'Agramunt, es presenta per primera vegada una llista de la coalició Iniciativa-els Verds. Coalició que recull diferents grups de l'esquerra progressista de Catalunya.

Per primera vegada ens organitzem un grup de persones que, independentment del resultat de les pròximes eleccions, estem disposats i il·lusionats a treballar un projecte d'esquerres progressista i solidari en el nostre municipi, ja que sabem que els ajuntaments també han de ser una escola de participació.

Una cordial salutació.

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 Tel. 39 06 31 - Fax 39 23 07 AGRAMUNT

AGF UNIÓN FÉNIX

- Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable.**
- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials.**
- Una gamma d'assegurances a la teva mida.**

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern 22-2-95

SOL-LICITUD BESTRETA REINTEGRABLE PER LES OBRES D'ARRANJAMENT DEL TRAM FINAL DEL C. DE LA CAPELLA

El president proposa sol·licitar a l'Excm. Diputació de Lleida una bestreta reintegrable per import de nou-cents mil PTA per realitzar les obres d'arranjament del tram final del C. de la Capella. S'acordà de sol·licitar aquesta bestreta per a la millora descrita.

MOBILIARI URBÀ

Vista la petició efectuada per l'empresa CARVAJAL DISEÑO EXCLUSIVO, de fabricació de mobiliari urbà, per a la instal·lació de diferents guies estàtiques d'informació industrial i turística, així com de les seves corresponents papereres de reposició i manteniment de les quals, seran a càrrec de l'empresa i la neteja a càrrec de l'Ajuntament, per un període de quatre anys. S'acordà d'autoritzar dita empresa per a la instal·lació de les diferents guies estàtiques.

COL·LEGI PÚBLIC MACIÀ-COMPANYS

Del Consell Escolar del Col·legi Macià-Companys, s'ha rebut escrit en petició de poder disposar d'un membre que fes el servei social substitutori, per realitzar diferents tasques de control i manteniment. S'acordà d'informar favorablement la petició del Consell Escolar i destinar un col·laborador social a dit centre d'ensenyament dins el programa de Serveis Socials, en el proper torn d'incorporacions que s'inicia el mes de juny i finalitza el mes de desembre.

ACTUACIÓ NETEJA LLERA RIU SIÓ

Es donà compte per part de l'Alcaldia de la necessitat de procedir a la neteja de la llera del riu Sió, des del límit del terme d'Agramunt amb el de Preixens i aigües amunt, en un tram aproximat de set quilòmetres al seu pas pel terme municipal d'Agramunt. Es justifica aquesta actuació atesa la situació que actualment presenta, considerablement degradada i amb l'evident perill que pot representar per a les persones i conreus en el cas d'avingudes. S'acordà de procedir a l'execució dels treballs de neteja del riu Sió en el tram referenciat.

AGRUPAMENT ESCOLTA MARE DE DÉU DELS SOCORS

Vistes les activitats realitzades per l'Agrupament Escolta Mare de Déu dels Socors durant les passades festes de Nadal i en concret la festa de "cagar la soca" a la Plaça del Mercadal, s'acordà de concedir un ajut econòmic de 10.000 PTA a aquesta agrupació per dites activitats.

PERÍODE DE COBRAMENT DE TAXES

I IMPOSTOS MUNICIPALS

S'acordà de fixar el període comprès entre els dies 2 d'octubre de 1995 i el 2 de desembre de 1995, ambdós inclosos, per a la cobrança dels impostos, Taxes i Preus Públics, desguàs de canaleres. Entrada de vehicles. Tenència de gossos. Clavegueram. Recollida d'Escombraries i Cementiri Municipal (ninxols i panteons) corresponent a l'exercici econòmic de 1995, en període voluntari, fixant-se el període de constrenyiment amb recàrrec de 20% a partir del dia 18 de desembre de 1995.

Ajuntament Ple 23-2-95

PROJECTE D'OBRES D'ADEQUACIÓ CEMENTIRI MUNICIPAL

Atesa la necessitat d'una urgent actuació en el Cementiri Municipal, els serveis Tècnics Municipals, han redactat el Projecte d'obres denominat: *Adequació del Cementiri Municipal*. S'acordà aprovar inicialment dit projecte d'obres per la construcció de 64 nínxols i reformes de diverses teulades, amb un pressupost d'execució per contracta de 22.290.775 PTA.

SOL-LICITUD SUBVENCIONS OBRES,

Ordre 29 de desembre de 1994

El DOGC núm. 1989 del 16-1-95, publica l'ordre del 29-12-94, del Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya, mitjançant la qual s'estableix el procediment de tramitació de les subvencions destinades al restabliment de les obres i els serveis de competència municipal malmesos pels aiguats.

Com a conseqüència dels aiguats del dia 4-11-94, que van afectar àmplies zones del terme municipal d'Agramunt, es van ocasionar danys de diversa consideració en estructures i béns naturals que va motivar i justificar a bastament, les actuacions extraordinàries i urgents acordades per la Comissió de govern del 15-11-95.

Les actuacions susceptibles d'ésser objecte de subvenció per part de les Administracions públiques competents, són les següents:

- Xarxa de camins rurals de competència municipal. Import subvenció sol·licitat: 7.489.889 PTA.

- Construcció de 64 nínxols i reforma de diverses teulades del Cementiri Municipal. Import subvenció sol·licitat: 22.290.775 PTA.

EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS OBRES INFRASTRUCTURA CAMÍ VELL DE TÀRREGA I CARRERS Tossal, OLIVER I AMETLLER, ACORD D'ORDENACIÓ

El Ple de l'Ajuntament en sessió del 28-7-94, adoptà l'acord d'imposar Contribucions Especials en les Obres d'Infraestructura Camí Vell de Tàrrega i Carrers Tossal, Oliver i Ametller, (segons el projecte aprovat reglamentàriament) en un percentatge equivalent al 90% del cost de l'obra que suporti l'Ajuntament, tenint en consideració el que es determina en l'article 31 apartats 2n. i 3r. de la Llei 39/38, als efectes de determinar el cost de les obres. S'estableix com a mòdul de repartiment entre els beneficiaris, els metres lineals de façana dels immobles afectats. S'acordà aprovar la relació de les quotes individuals que ha de satisfer cada beneficiari en la seva condició de subjecte passiu de les Contribucions Especials, i que consten en l'expedient, en funció del cost de les obres i dels metres lineals de la façana on s'ubiquen els immobles afectats.

APROVACIÓ PADRONS FISCALS 1995

A proposta de la Presidència s'acordà d'aprovar els padrons de preus públics i impostos municipals corresponents a l'exercici de 1995, que a continuació es relacionen:

- Desguàs de Canaletes
- Entrada de vehicles
- Tenència de gossos
- Recollida d'escombraries
- Clavegueram
- Cementiri Municipal (ninxols i panteons)

Comissió de Govern 7-3-95

ACTIVITATS CLASSIFICADES

Es donà compte de l'expedient incoat a petició del Sr. Joan Ribera i Guixé, en nom d'ACOVERD, SL, en sol·licitud de llicència municipal per instal·lar en el Polígon Industrial, Ctra. de Tàrrega s/n., una fàbrica de farines per a pinso. Vistos els informes emesos pel Cap Local de Sanitat i el Tècnic Municipal i tenint en compte que no hi hagut reclamacions, s'acordà de concedir l'autorització sol·licitada.

Es donà compte de l'expedient incoat a petició dels senyors Alfred Utesa i Pisa, i Immaculada Santamaria i Barbé en sol·licitud de llicència municipal per instal·lar al C. del Clos, 36, una indústria de confecció de peces de vestir (corbates).

Vistos els informes emesos pel cap Local de Sanitat i el Tècnic Municipal i tenint en compte que no hi ha hagut reclamacions, s'acordà de concedir l'autorització sol·licitada.

APROVACIÓ MEMÒRIA VALORADA D'AMPLIACIÓ EDIFICI DESTINAT A VESTIDORS I BAR EN LES PISCINES MUNICIPALS

S'acordà d'aprovar la Memòria Valorada d'ampliació de l'edifici destinat a vestidors i bar en les piscines municipals, amb un pressupost d'execució per contracta d'1.260.196 PTA.

APROVACIÓ MEMÒRIA VALORADA DELS ACCESSOS AL PARC DEL RIU SIÓ

A proposta de l'Alcaldia s'acordà d'aprovar la Memòria Valorada dels accessos al parc del riu Sió, amb un pressupost d'execució per contracta de 2.714.154 PTA.

SOL·LICITUDS AJUT A LA DIPUTACIÓ

El Sr. President informa de la necessitat de procedir a la realització de les obres dels accessos al parc del riu Sió, per dotar d'un espai lliure per a gaudi de la població. S'acordà de sol·licitar a l'Excma. Diputació Provincial de Lleida un ajut econòmic de 300.000 PTA per a aquest fi.

Informa també el Sr. President, de la necessitat de procedir a la realització d'una nova fase de l'enllumenat del casc antic de la població, per a la renovació total de l'enllumenat del C/. del Firal. S'acordà de sol·licitar a l'Excma. Diputació Provincial de Lleida un ajut econòmic de 500.000 PTA a fi de destinar-lo a aquesta finalitat.

FECSA

Atès que s'està realitzant la remodelació del C/. Camí Vell de Tàrrega (Polígon Industrial), en el qual existeix una estesa de cables de l'empresa FECSA, s'acordà de sol·licitar a dita empresa una reunió de tècnics, per tal de poder aclarir en el seu emplaçament les possibles solucions a aplicar a l'esmentada estesa elèctrica.

ADQUISICIÓ TRIQUINOSCOPI

Per tal de dotar el servei de l'Escorxador Municipal, amb el material necessari que preveu la legislació vigent, s'acordà d'adquirir un triquinoscopi (projector), per l'escorxador municipal pel preu de 81.560 PTA, que seran a càrrec del vigent pressupost de 1995.

LLICÈNCIES D'OBRES:

Maria-Salomé Guixà i Gumà, per construcció d'un magatzem. Ctra. de Cervera.

Joan Buró i Llavall, construcció d'unes golfes sense distribuir. C. de Pompeu Fabra.

Josep Maria Torné i Cortés, per la construcció d'un magatzem. C. Fontanilles.

Josep Maria Pijuan i Piqué, construcció d'una granja per engreix de vedells. Partida Almenara, Polígon 15, Parcel·la 4.

Josep Bertran i Piqué, per addició d'un habitatge unifamiliar. Raval de Puigverd.

GRUP CONSIST, SA., construcció d'una caseta per a un centre comptador i estació transformadora. Camí Vell de Tàrrega. Ctra. de Tàrrega.

Maria Pilar Sangrà i Balastegui, per netejar pati i collar portes. P. Nou.

Manuel Ginestà i Carné, per fer teulades noves. Pça. del Mercadal.

Francesc Miralles i Rúbies, per desembussar canalera. Sabateria de Baix.

Concepció Monistrol i Calderó, per canviar marbres d'un panteó. Cementiri Municipal.

Josep M. Laila i Torres, per fer una piscina al pati del darrera de la casa. Av. de Marià Jolonch.

Ramona Bertran i Sabartés, connexió a la xarxa de clavegueres. Raval de Puigverd.

Manuel Hernández i Vázquez, per rebaixar la vorada d'enfront el garatge de la casa. Bxda. del Convent.

Àngel Mas i Grau, per enrajolar els balcons de la casa. Trav. de l'Aspi.

Jaume Vendrell i Marquilles, per acondicionar una pallissa i fer-hi bany i cuina. Agregat de les Puelles.

Pretensats Cuñat, S.L., per arrebossar i pintar la façana del magatzem. C. de la Capella.

Josep M. Escolà i Ribalta, gual permanent. C. del Firal.

Agustí Villaba i Rojo, per rebaixar la vorada d'enfront el garatge de la casa. Bxda. del Convent.

Josep Bertran i Piqué, per canviar les bigues de fusta al sostre dels baixos de la casa. Raval de Puigverd.

Joan Llurba i Vicens, connexió a la xarxa de clavegueres. C. de Vilavella.

Rafael Gutiérrez i Zurita, per fer escala fins a la primera planta de la casa i pavimentar. C. del Convent.

Ramon Sangrà i Torres, per rebaixar la vorada d'enfront el magatzem de la casa. C. del Convent.

Ramon Espinal i Cabeceran, ocupació de la via pública per una grua. C. de Pau Casals.

Emili Pedrós i Miralles, guals permanents. C. de l'Institut i C. de Pompeu Fabra.

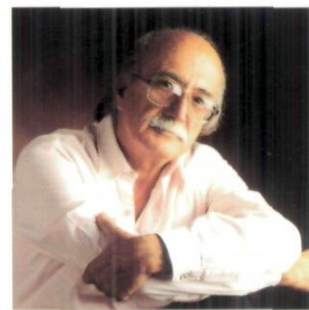
Alfred Raichs i Moset, canviar la canalera de la casa. Trav. de l'Aspi.

Andreu Pérez i Rovira, connexió d'aigua potable. Av. de J. Mestres.

Som a Riella

VIDA DE DIFUNTS

L'ANAXIMANDRE ARMILLA i CIGUELÓ

per Guillem Viladot

En llegir la làpida, em vénen a la memòria les classes de filosofia que ens feia el mestre Faixa cada dissabte a mitja tarda. L'Anaximandre Armilla i Cigueló va tenir una mort no gens acostumada. Diuen si morí d'un tip de riure. L'Anaximandre havia fet de tot en aquesta vida, havia passat per tota mena d'experiències, i havia triomfat en tots els negocis. Arribà un moment que sentí un gran tedi, una profunda melancolia ja que res no era prou per estimular la seva vida. Tothom el considerava un home necessàriament feliç tant per les bones amistats que tenia com per les riqueses que havia acumulat. Darrerament es dedicà a viatjar i donà la volta al món una colla de vegades, i res, cada vegada tornava a casa ensopit, deprimí i ple d'esplín. I més cap aquí, es dedicà a anar per fires i mercats. Un dia, al mercat de Balaguer sentí al cafè una conversa que l'encuriosí. Parà atenció i va veure que es tractava de persones que havien provat el gas *del riure*. Demanà informació i, sense pensar-hi gens, se n'anà a fer la prova. Aquesta es realitzava en una habitació tancada. L'Anaximandre hi entrà i ell mateix obrí l'aixeta de gas. S'hi passà una bona estona però en acabar l'experiència no es recordava de res, i tornava a estar trist i cansós. Un altre dia ho provà de bell nou perquè volia arribar a l'estat d'eufòria dels qui havien passat per l'experiència. Era la quarta o cinquena vegada que ho intentava: entrà a l'habitació i engegà tot el gas. Al cap d'uniques hores, com que l'Anaximandre no sortia, es cridà els bombers. El van trobar mort i amb una gran rialla fixada a la cara. A l'hora de preparar el difunt per presentar-lo als familiars i amics, l'empleat de la funerària va dir que aquell finat no es podia ensenyar a ningú. Els morts, deia, no han de riure sinó que han de tenir una expressió trista de serenor. Els difunts, insistia, cal que tinguin la cara que

els correspon: d'un temps sense temps, com si tot s'hagués aturat en el no res. El que no pot fer mai una persona és morir-se d'un tip de riure i continuar amb la mateixa expressió. L'empleat de la funerària, en adonar-se que la família l'apressava, avisà la perruquera que els dies de festa es dedicava a maquillar les dones. La noia prou va fer el que li va venir a l'esment, però l'Anaximandre continuava amb una gran riallada clavada a la cara. Davant la impossibilitat d'esmena, es decidí de presentar el difunt com fos ja que el temps no permetia més intents, l'últim dels quals consistí a fixar la pell contra direcció de la rialla, amb esparadrap transparent. Res. Quan començaren a desfilar els familiars i els amics, qui més qui menys sortia de la cambra mortuòria contenint-se les ganes de riure. Si bé les primeres persones feren tot el possible per dissimular, aviat es trencaren els miraments i tothom donava el dol amb grans riallades. Arribà un moment que aquells que havien mirat el difunt abans de saludar els familiars, no es podien contenir i esclafien a riure mentre estrenyien les mans del dol. Van ser tan nombroses i intenses les rialles, que la riota encomanà la família, que ja no parà de riure. Més que una vetlla presidida per l'afflicció, allò semblava la manifestació d'una festa mundana plena de plaers. La situació es perllongà fins a l'endemà a l'hora de l'enterrament; tothom hi reia, fins i tot el cotxer i el cavall que arrossegava el carro. En arribar aquí, al cementiri, el sepulterer també arrencà a riure. Com que amb les riallades se li debilitaven les forces, en el moment d'introduir el fèretre al nínxol, li fallaren els braços i les cames i el taüt va caure a terra i s'esberlà. I sortí el difunt fora. En aquest moment, tothom parà de riure; fins i tot el difunt, que ja s'havia convertit en un cadàver inexpressiu. Com un homenatge a l'Anaximandre jo somric mitja rialla i continuo la passejada.